

INSTRUKCJA

IN-7.1(POŻ)-01

Strona 1 z 52

Wydanie: V

Data wydania:
15.03.2024

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny

Cel: Określenie zasad bezpieczeństwa pożarowego oraz wskazanie obowiązków pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Zakres stosowania: Wojewódzki Szpital Zespolonego im. L. Rydygiera
Szpital Wielospecjalistyczny
- lokalizacja ul. Św. Józefa 53-59 w Toruniu

Ilość załączników: 9

Data obowiązywania: 12.06.2024 r.

Nr zarządzenia wprowadzającego: 112/2024

Egzemplarz nadzorowany.
Podlega aktualizacji.

	Stanowisko	Imię i Nazwisko	Data	Podpis Pieczęćka
Opracował	Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej oraz Spraw Obronnych i Rezerw	Wojciech Lach	12-04-2024	 INSPEKTOR ds. Ochrony P. poż. Wojciech Lach
Sprawdził	Kierownik Działu Technicznego	Robert Bogacki	16-04-2024	 KIEROWNIK Działu Technicznego inż. Robert Bogacki
	Zastępca Dyrektora ds. Administracyjno- Technicznych	Marcin Robaczewski	07-06-2024	 Z-ca Dyrektora ds. Administracyjno-Technicznych Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w TORUNIU Marcin Robaczewski
Zatwierdził	Dyrektor	Sylvia Sobczak	07-06-2024	 DYREKTOR Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w TORUNIU Sylvia Sobczak

Zastrzegamy wszelkie prawa do niniejszego dokumentu i zawartej w nim treści. Powielanie oraz udostępnianie osobom nieupoważnionym bez pisemnego zezwolenia Dyrektora lub Kierownika Działu Zarządzania Jakością jest zabronione.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 2 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

SPIS TREŚCI	Str.
I. Cel	3
II. Zakres stosowania	3
III. Odpowiedzialność	3
IV. Podstawa prawna	3
V. Informacje wstępne	3
VI. Podstawowe definicje oraz skróty z zakresu Ochrony Przeciwpożarowej	4
VII. Czynności zabronione	7
VIII. Urządzenia przeciwpożarowe	8
IX. Przeglądy i czynności konserwacyjne urządzeń przeciwpożarowych	16
X. Charakterystyka zagrożeń pożarowych występujących w obiektach	17
XI. Potencjalne źródła powstania pożarów oraz drogi jego rozprzestrzeniania	21
XII. Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru	22
XIII. Zabezpieczenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym	24
XIV. Podstawowe zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej	28
XV. Zasady rozmieszczenia oraz sposoby użycia gaśnic	30
XVI. Zasady postępowania pracowników na wypadek powstania pożaru	34
XVII. Organizacja i warunki ewakuacji	37
XVIII. Organizacja i zasady zaznajamiania pracowników budynku z przepisami przeciwpożarowymi	44
XIX. Odpowiedzialność służbowa i karna za nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych	45
XX. Sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych, gaśnic oraz instalacji technicznych	45
XXI. Postanowienia końcowe dla instrukcji bezpieczeństwa pożarowego	52
XXII. Załączniki do Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego	52

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 3 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

I. Cel

Celem niniejszej instrukcji jest identyfikacja zagrożenia pożarowego dla budynków i terenów Szpitala, określenie warunków ochrony przeciwpożarowej, sposobów postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia, warunków i sposobów prowadzenia ewakuacji, zakresu zadań i odpowiedzialności oraz uprawnień kompetencyjnych osób odpowiedzialnych za stan ochrony przeciwpożarowej, zasad profilaktyki przeciwpożarowej oraz graficznego przedstawienia uwarunkowań określających stan zabezpieczenia i realizacji ochrony przeciwpożarowej obiektów Szpitala.

II. Zakres stosowania

Wojewódzki Szpital Zespolony im. L. Rydygiera
Szpital Wielospecjalistyczny
- lokalizacja ul. Św. Józefa 53-59 w Toruniu

III. Odpowiedzialność

- Osoby funkcyjne, o których jest mowa w rozdziale XVI niniejszej instrukcji za realizację zadań dotyczących ochrony przeciwpożarowej.
- Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej oraz Spraw Obronnych i Rezerw – za nadzór nad merytoryczną treścią instrukcji.

IV. Podstawa prawna

- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 1991 r. nr 81 poz. 351 z późn. zm.).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. nr 75, poz. 690 z późn. zm.).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. nr 124, poz. 1030).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. nr 109, poz. 719).
- [5] PN-B-02852:2001 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (t. j. Dz. U. 2018 r. poz. 1202 ze zm.).
- PN-EN 1838 Zastosowania oświetlenia. Oświetlenie awaryjne.
- PN-EN ISO 7010 : 2012 Symbole graficzne – Barwy Bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa. Zarejestrowane znaki bezpieczeństwa.

V. Informacje wstępne

1. Cel i zakres opracowania:

Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego została opracowana dla wszystkich komórek organizacyjnych Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Toruniu. Instrukcję opracowano w związku z § 6, ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów. Celem instrukcji jest określenie zasad bezpieczeństwa pożarowego oraz wskazanie obowiązków osób funkcyjnych i pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 4 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

2. Postanowienia ogólne:

Ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia i mienia przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem poprzez:

- 1) zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;
- 2) zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;
- 3) prowadzenie działań ratowniczych.

VI. Podstawowe definicje oraz skróty z zakresu Ochrony Przeciwpożarowej

1. Materiały niebezpieczne pożarowo:

- a) gazy palne;
- b) ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C);
- c) materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne;
- d) materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu;
- e) materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne;
- f) materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji;
- g) materiały mające skłonności do samozapalenia;
- h) inne materiały, jeśli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru.

Niebezpieczeństwo
pożaru

materiały łatwo zapalne

Niebezpieczeństwo
wybuchu

materiały wybuchowe

Materiały
utleniające

materiały utleniające

2. Kategoria zagrożenia ludzi (ZL) budynków oraz ich części stanowiących oddzielne strefy pożarowe:

ZL I – zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się np. stołówki, świetlice, aule i sale konferencyjne;

ZL II – przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych;

ZL III – użyteczności publicznej, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II np. szkoły, budynki administracyjno-socjalne i biurowe, archiwa;

ZL IV – mieszkalne;

ZL V – zamieszkania zbiorowego, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II np. hotele, internaty.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 5 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

3. Gęstość obciążenia ogniowego:

Energia cieplna, wyrażona w megadżulach, która może powstać przy spalaniu materiałów palnych znajdujących się w pomieszczeniu, strefie pożarowej lub składowisku materiałów stałych przypadających na jednostkę powierzchni tego obiektu, wyrażona w metrach kwadratowych.

Gęstość obciążenia ogniowego określa się dla pomieszczeń produkcyjno-magazynowych lub technicznych.

W obiektach wartość ta nie będzie przekraczała 500 MJ/m².

4. Zagrożenie pożarowe:

Zespół czynników wpływających na powstanie i rozprzestrzenianie się pożarów, a przez to na bezpieczeństwo życia ludzi i zwierząt lub mienia.

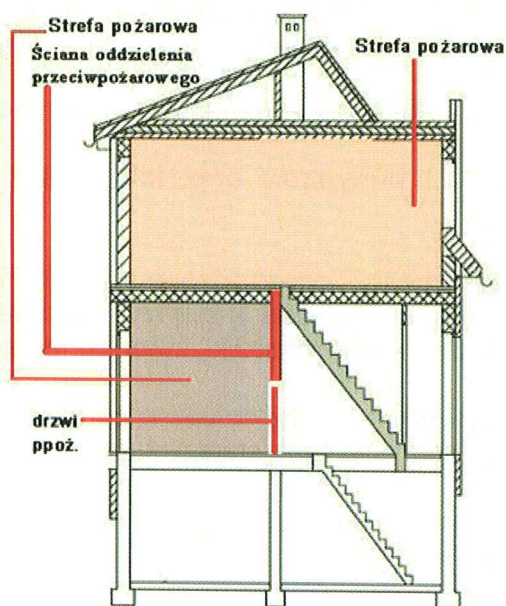
5. Techniczne środki zabezpieczeń pożarowych:

Techniczne urządzenia, sprzęt, instalacje, a także rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów.

6. Strefa pożarowa:

Stanowi ją budynek albo jego część oddzielona od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia przeciwpożarowego, bądź też pasami wolnego terenu. Zabezpieczenia te mają na celu niedopuszczenie do przeniesienia się pożaru na zewnątrz bądź do wewnątrz pomieszczenia.

Przestrzeń wydzielona w taki sposób, aby w określonym czasie pożar nie przeniósł się na zewnątrz lub do wewnątrz wydzielonej przestrzeni.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 6 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

7. Prace niebezpieczne pod względem pożarowym:

Są to nieprzewidziane w procesie technologicznym prace (np. remontowo-budowlane) związane z użyciem otwartego ognia, cięciem z wytwarzaniem iskier mechanicznych i spawaniem, prowadzone wewnątrz lub na dachach obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem.

8. Warunki ewakuacji:

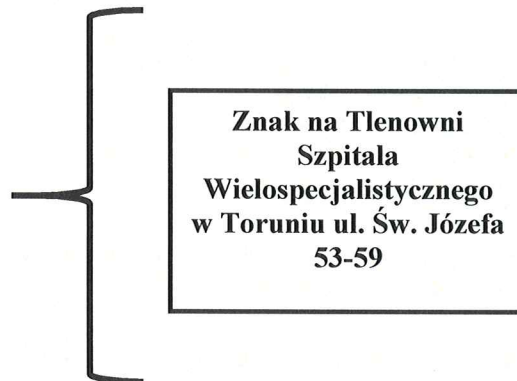
Możliwość przedsięwzięć oraz środków techniczno-organizacyjnych zapewniających szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem.

9. Instalacja sygnalizacyjno-alarmowa:

Instalacja automatycznego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze.

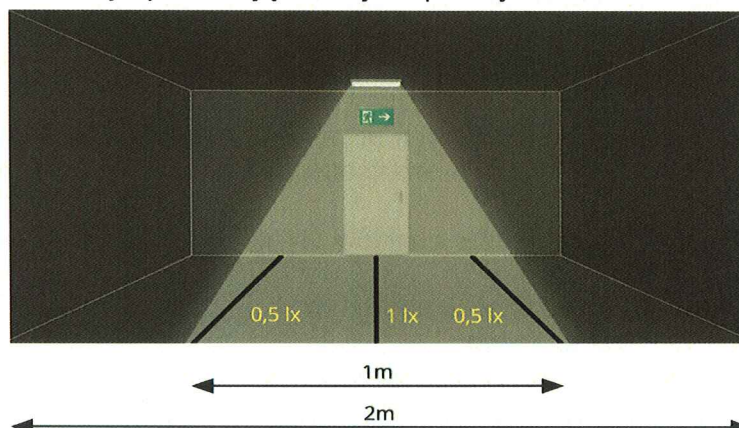
10. Strefa zagrożenia wybuchem:

Przez strefę zagrożenia wybuchem należy rozumieć przestrzeń, w której może występować mieszanina wybuchowa gazów palnych, par palnych cieczy, pyłów lub włókien palnych ciał stałych, z powietrzem (lub innymi utleniaczami), o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości. Mieszaniny takie pod wpływem czynnika inicjującego zapłon (iskra, łuk elektryczny, wysoka temperatura) mogą wybuchnąć, tj. ulegać gwałtownemu spaleniemu połączonemu z przyrostem ciśnienia.

11. Oświetlenie drogi ewakuacyjnej:

Część oświetlenia ewakuacyjnego umożliwiającą skuteczne rozpoznanie i bezpieczne użytkowanie środków ewakuacji przez osoby opuszczające miejsce przebywania.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 7 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

12. Przeciwożarowy wyłącznik prądu:

Wyłącznik odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru.

13. Pożary, ze względu na rodzaj materiałów, które ulegają spalaniu, dzielimy na grupy:

grupa A - pożary materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli, *np.: drewno, węgiel, papier, tworzywa sztuczne, tkaniny, słoma;*

grupa B - pożary cieczy i materiałów stałych topiących się, *np.: benzyna, alkohole, aceton, eter, oleje, lakiery, tłuszcze, parafina, naftalen, smoła;*

grupa C - pożary gazów, *np.: metan, acetylen, propan, wodór, gaz miejski;*

grupa C - pożary gazów, *np.: metan, acetylen, propan, wodór, gaz miejski;*

grupa F - pożary tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych.

VII. Czynności zabronione:

1. W obiektach oraz na terenach przyległych do nich nie wolno wykonywać czynności, które:

- a) mogą spowodować pożar,
- b) mogą spowodować rozprzestrzenianie się pożaru,
- c) utrudnią ewakuację,
- d) utrudnią prowadzenie działań ratowniczych.

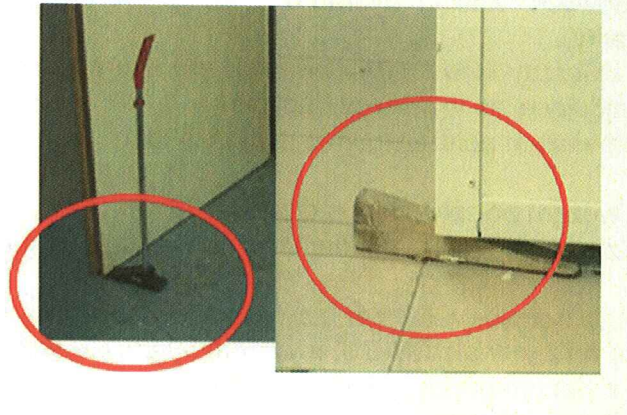
2. Podstawowe wymogi bezpieczeństwa pożarowego w obiektach:

- a) Zabronione jest używanie otwartego ognia, palenia tytoniu i stosowania innych czynników mogących zainicjować zapłon.
- b) Nie wolno użytkować instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem.
- c) Zabronione jest rozpalanie ognia, wysypywanie gorącego popiołu i żużlu lub wypalanie wierzchniej warstwy gleby i traw.
- d) Zabronione jest składowanie poza budynkami w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej materiałów palnych, w tym:
 - pozostałości roślin,
 - gałęzi,
 - chrustu.
- e) Zabronione jest użytkowanie elektrycznych urządzeń grzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta.
- f) Zabronione jest stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych oraz instalowanie bezpośrednio na podłożu.
- g) Zabronione jest składowanie materiałów palnych w:
 - pomieszczeniach technicznych,
 - na nieużytkowych poddaszach i strychach,
 - na drogach komunikacji ogólnej,
 - w piwnicach.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 8 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

3. Zabronione jest:

- a) Zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia;
- b) Blokowanie drzwi i bram przeciwpożarowych w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru.

4. Zabronione jest uniemożliwienie lub ograniczenie dostępu do:

- a. gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
- b. przeciwwybuchowych urządzeń odciążających,
- c. źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
- d. urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujące takimi instalacjami,
- e. instalacji wpływających na bezpieczeństwo pożarowe obiektu,
- f. wyjść ewakuacyjnych lub okien dla ekip ratowniczych,
- g. wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego,
- h. kurków głównych instalacji gazowej,
- i. krat zewnętrznych i okiennic, które powinny otwierać się od wewnątrz.

VIII. Urządzenia przeciwpożarowe:

Pod pojęciem urządzeń przeciwpożarowych należy rozumieć urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do zapobiegania powstaniu, wykrywania, zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków.

1. Hydranty wewnętrzne

Hydranty wewnętrzne to urządzenia umożliwiające gaszenie pożarów wodą przy użyciu węży gaśniczych i prądownicy, w które zostały wyposażone szafki hydrantowe wewnętrznej sieci wodociągowej budynku.

Rozmieszczenie hydrantów przeciwpożarowych umożliwia podjęcie efektywnej akcji gaśniczej w przypadku, gdy nie jesteśmy w stanie opanować pożaru przy pomocy gaśnic.

Do uruchomienia hydrantów konieczne jest:

- rozwinięcie węża (sprawdzić czy jest podłączony do nasady),
- dojście na odległość skutecznego prądu gaśniczego,
- odkręcenie zaworu hydrantu.

Po ugaszeniu pożaru należy natychmiast zakreślić wodę (dla ograniczenia szkód).

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 9 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Wyposażenie w hydranty wewnętrzne w poszczególnych budynkach Szpitala Wielospecjalistycznego:

A. Garaż wielopoziomowy:

- 10 hydrantów DN33 z węzłem półsztywnym są zastosowane na każdej kondygnacji budynku przy klatkach schodowych. Zasięg hydrantu – 40 m. Wydajność instalacji 3dm³/s (czynne jednocześnie 2 hydranty).

B. Budynek 530 (Szpital Zakaźny i Oddział Chemioterapii Nowotworów oraz Poradnie):

- 2 hydranty DN52 znajdujące się w piwnicy budynku;
- 14 hydrantów DN25 z węzłem półsztywnym o długości 30 m.

C. Budynek 510:

- 43 hydranty DN25 z węzłem półsztywnym o długości 30 m;
- 17 hydrantów DN52 z węzłem płasko składanym o długości 20 m na poziomie -1.

D. Budynek 580:

- 19 hydrantów DN52 (prądownica 52 bez zaworu odcinającego - niezgodne z PN-EN, należy wymienić prądownicę na zgodną z PN-EN) z węzłem hydrantowym płasko składanym;
- 21 hydrantów DN25 z węzłem półsztywnym o długości 20 m.

E. Budynek 540 (Szpital Psychiatryczny):

- 3 hydranty DN52 znajdujące się w piwnicy budynku;
- 19 hydrantów DN25 z węzłem półsztywnym o długości 30 m.

F. Budynek 520 (Administracja):

- 12 hydrantów DN25 z węzłem półsztywnym o długości 30 m.

G. Budynek 590 (Oddział Dzienny Psychiatryczny, Regionalne Centrum Kardiologii, Administracja):

- 4 hydranty DN52 (prądownica 52 bez zaworu odcinającego - niezgodne z PN-EN, należy wymienić prądownicę na zgodną z PN-EN) z węzłem hydrantowym płasko składanym;
- 2 hydranty DN25 z węzłem półsztywnym o długości 20 m.

H. Rezonans Magnetyczny:

- 4 hydranty DN25 z węzłem półsztywnym.

Środkiem gaśniczym w postaci wody nie można gasić urządzeń elektrycznych będących pod napięciem.

Decyzję o użyciu hydrantu podejmuje osoba kierująca działaniami gaśniczymi do chwili przybycia jednostek ratowniczo – gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 10 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

HYDRANT WEWNĘTRZNY

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny przeprowadzać firma lub osoba posiadająca autoryzacje producentów, których sprzęt jest na wyposażeniu obiektu. Przeglądy techniczne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Podczas rocznego przeglądu należy wykonać co najmniej następujące czynności:

- sprawdzenie głównych wymiarów,
- sprawdzenie połączenia węża,
- sprawdzenie wydajności wodnej,
- sprawdzenie ciśnienia wody.

Co 5 lat wszystkie węże powinny być poddane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze instalacji zgodnie z EN 671-1 i/lub EN 671-2. Przegląd i konserwację hydrantów należy zlecić firmie specjalistycznej, w miarę możliwości posiadającej certyfikat na usługi w tym zakresie.

Szczegółowe rozmieszczenie hydrantów zostało przedstawione w Planach Ewakuacyjnych dołączonych do niniejszej Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego.

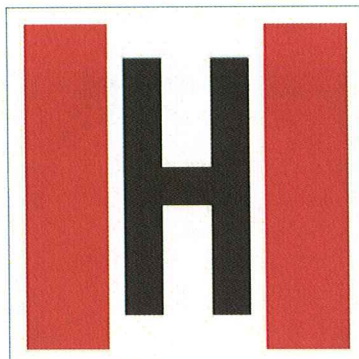
2. Hydranty zewnętrzne:

Wymagana ilość wody do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 20 dm³/s. Wymagana ilość wody do zewnętrznego gaszenia pożaru zapewniona będzie przez hydranty zewnętrzne spełniające następujące wymagania co do ich odległości:

- między hydrantami - do 150 m,
- od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi lub ulicy - do 15 m,
- od chronionego obiektu budowlanego - do 75 m,
- od ściany budynku - co najmniej 5 m.

Szczegółowe rozmieszczenie hydrantów do zewnętrznego gaszenia pożarów zostało przedstawione w Schemacie Szpitala – Miejsca zbiórki do ewakuacji dołączonego do niniejszej Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 11 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

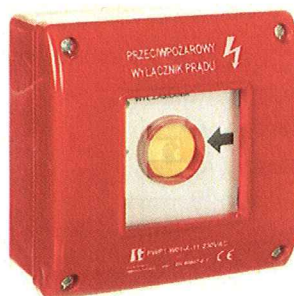

Na terenie Szpitala Wielospecjalistycznego znajduje się 12 hydrantów zewnętrznych:

- 9 hydrantów podziemnych DN80,
- 3 hydranty nadziemne DN80/75x2.

3. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu:

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne, przeciwpożarowych wyłączników prądu należy przeprowadzać co najmniej raz w roku.

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru, należy stosować w strefach pożarowych o kubaturze przekraczających strefy zagrożenia wybuchem (strefa taka nie znajduje się w omawianym obiekcie).

Przeciwpożarowe wyłączniki prądu zamontowano przy wejściach do obiektów.

4. Dźwiękowy System Ostrzegawczy:

Budynki wyposażone zostały w dźwiękowy system ostrzegawczy, umożliwiający rozgłaszanie sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych dla potrzeb bezpieczeństwa osób przebywających w budynkach, nadawanych automatycznie po otrzymaniu sygnału z systemu sygnalizacji pożarowej, a także przez operatora. Nie zainstalowano głośników DSO w salach dla chorych.

Zakres prac konserwacyjnych Dźwiękowego Systemu Ostrzegawczego (DSO) polega na:

- sprawdzeniu poprawności działania głośników,
- wykonaniu testu diod,
- sprawdzeniu czytelności opisów,
- sprawdzeniu haseł aktywnych,

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 12 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- sprawdzeniu zawartości pamięci zdarzeń zgodnie z wersją papierową użytkownika,
- sprawdzeniu licznika alarmów,
- sprawdzeniu rzeczywistego czasu i daty,
- sprawdzeniu wszystkich tekstów użytkownika,
- sprawdzeniu połączenia masy w centrali,
- wykonaniu testu akumulatorów,
- sprawdzeniu wizualnym akumulatorów,
- sprawdzeniu systemu pod względem kompletności zainstalowanych urządzeń,
- końcowa ocena pracy systemu.

5. System Sygnalizacji Pożaru:

W budynkach jest System Sygnalizacji Pożarowej (SSP), obejmujący urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, służące do samoczynnego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze. Instalacją sygnalizacji pożaru objęto wszystkie przestrzenie budynków. Urządzenia zastosowane w instalacji są zgodne z wymaganiami przedmiotowych norm i posiadają certyfikat uprawnionej jednostki certyfikującej. Budynki zostały podzielony na strefy dozoru w taki sposób, aby na podstawie wskazań centrali można było szybko ustalić miejsce powstania pożaru.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne systemu sygnalizacji pożarowej (SSP) polegają na:

- sprawdzeniu odliczenia czasów T1 i T2 (na potwierdzenie i sprawdzenie sytuacji),
- sprawdzeniu czujek w trybie pracy centrali „ bez obsługi”,
- sprawdzeniu ROP w trybie pracy centrali „ bez obsługi”,
- sprawdzeniu przełączenia trybów pracy: z / bez obsługi,
- sprawdzeniu uaktywnienia transmisji alarmu,
- sprawdzeniu uaktywnienia wszystkich sygnalizatorów,
- sprawdzaniu testów użytkownika,
- sprawdzaniu czujników i ROP wizualnie,
- uaktywnieniu losowo wybranych czujników, ROP i modułów,
- sprawdzeniu losowo wybranej linii detekcyjnej,
- czyszczeniu zabrudzonych urządzeń systemu p.poż,
- uaktywnieniu losowo wybranych przekaźników wyjściowych,
- sprawdzeniu funkcji „wyłączenia” na wszystkich używanych przekaźnikach,
- sprawdzeniu poprawnego funkcjonowania monitora dotykowego LCD przy centrali,
- losowej weryfikacji lokalizacji pożaru,

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 14 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

7. Wyposażenie w gaśnice:

Budynek wyposażono w gaśnice według Rozporządzenia [4] – 2 kg lub 3 dm³ środka gaśniczego przypadającego na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej zakwalifikowanej do kategorii ZL lub gęstości obciążenia ogniowego przekraczającego 500 MJ/m². Przewidziano gaśnice proszkowe o masie środka gaśniczego 4-6 kg i śniegowe o masie środka gaśniczego 5 kg.

Gaśnice będą rozmieszczone w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności:

- przy hydrantach wewnętrznych,
- przy wejściach do budynku,
- na korytarzach przy wejściach do klatek schodowych,
- przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz,
- w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła,
- w tych samych miejscach na każdej kondygnacji budynku.

Przy rozmieszczaniu gaśnic spełniono następujące warunki:

- odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek do najbliższej gaśnicy, nie będzie większa niż 30 m,
- do gaśnic będzie zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m.

Szczegółowe rozmieszczenie gaśnic na każdej kondygnacji Obiektu zostało przedstawione w Planach Ewakuacyjnych dołączonych do niniejszej Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego.

**Gaśnica
śniegowa
i proszkowa**

8. Koc gaśniczy:

Służy do mechanicznego odcinania dopływu powietrza do płonących materiałów. Wykonany jest z włókna szklanego. Jego użycie polega na szczelnym przykryciu małego, płonącego przedmiotu lub np. beczki z palącą się cieczą. Używając koca należy pamiętać, by przykrywać zarzewie ognia od swojej strony, aby uniknąć poparzenia płomieniami. Może być użyty do gaszenia palącego się ubrania.

Koc gaśniczy jest wykonany z włókna szklanego. Dzięki temu, koc przeciwpożarowy jest **wytrzymały na wysokie temperatury**. Ma on także podwyższoną odporność na działanie kwasów i łatwo się go czyści. Koc gaśniczy jest przeznaczony do gaszenia pożarów olejowych. Można go używać także do gaszenia innych rodzajów pożarów, ale musi być odpowiednio duży.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 15 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

9. Awaryjne Oświetlenie Ewakuacyjne:

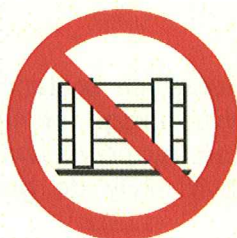
Zastosowano oprawy oświetleniowe z inwerterami oraz oprawy kierunkowe z piktogramami. Czas działania przekracza 1 godzinę.

10. Drogi pożarowe:

Drogi dojazdowe dla jednostek ochrony przeciwpożarowej. Do budynków zapewnione są drogi pożarowe o utwardzonej nawierzchni, umożliwiające dojazd o każdej porze roku pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej.

Odległość do najbliższej jednostki Państwowej Straży Pożarnej to 1,8 km do Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 1 w Toruniu przy ul. Legionów 70/76 – przewidywany czas dojazdu do Obiektu wynosi ok. 5 min.

**DROGA
POŻAROWA
NIE ZASTAWIAĆ**

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 16 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

IX. Przeglądy i czynności konserwacyjne urządzeń przeciwpożarowych

W myśl art. 4 pkt. 1 Ustawy o ochronie przeciwpożarowej właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową jest obowiązany:

- przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- wyposażyć budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie.

Natomiast § 3 pkt. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów mówi, że urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie powinny być wykonane zgodnie z projektem uzgodnionym przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia ich do użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania. Urządzenia przeciwpożarowe oraz gaśnice przenośne i przewożne powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym, zgodnie z zasadami i w sposób określony w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w dokumentacji techniczno-ruchowej oraz w instrukcjach obsługi, opracowanych przez ich producentów.

1. Podręczny sprzęt gaśniczy:

Czynności kontrolno-konserwacyjne podręcznego sprzętu gaśniczego powinny być prowadzone w okresach ustalonych przez producenta jednak nie rzadziej niż raz w roku. Raz na 5 lat gaśnice należy poddać remontowi. Zbiorniki 6 litrowe i większe podlegają przy okazji remontu również rewizji wewnętrznej. Gaśnice na CO₂ raz na 10 lat podlegają kontroli Urzędu Dozoru Technicznego.

2. Zewnętrzna sieć hydrantowa:

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne hydrantów zewnętrznych powinny być przeprowadzane w okresach ustalonych przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku. Wymagana wydajność wodna dla hydrantów DN 80 to 10 dm³/s.

3. Wewnętrzna sieć hydrantowa:

Przegląd nie rzadziej niż raz w roku, jak również według zaleceń producenta.

4. Przewody kominowe:

Kontrolę stanu technicznego przewodów kominowych powinny przeprowadzać:

- osoby posiadające kwalifikacje mistrza w rzemiośle kominarskim – w odniesieniu do przewodów dymowych oraz grawitacyjnych przewodów spalinowych i wentylacyjnych,
- osoby posiadające uprawnienia budowlane odpowiedniej specjalności – w odniesieniu do przewodów kominowych, o których mowa w punkcie a oraz do kominów przemysłowych; kominów wolnostojących oraz kominów lub przewodów kominowych, w których ciąg kominowy jest wymuszony pracą urządzeń mechanicznych,
- usuwanie zanieczyszczeń z przewodów kominowych powinno być dokonywane przez kominarza, który posiada stosowną wiedzę i praktykę niezbędną do prawidłowego wykonania tych prac.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 17 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

5. Instalacja elektryczna:

Instalację elektryczną należy poddawać okresowym przeglądom i badaniom, co najmniej raz na 5 lat, w zakresie:

- skuteczności zastosowanych środków ochrony przeciwporażeniowej,
- rezystancji izolacji przewodów roboczych,
- wartości uzyskiwanego natężenia,
- oświetlenia awaryjnego oraz czasu jego załączania.

Wszelkie prace w zakresie instalacji mogą być wykonywane tylko przez osoby posiadające wymagane uprawnienia. Prowadzone konserwacje powinny być rejestrowane w postaci protokołów załączanych do książki obiektu budowlanego.

6. Przeciwożarowy wyłącznik prądu:

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne, przeciwpożarowych wyłączników prądu należy przeprowadzać co najmniej raz w roku.

7. Instalacja odgromowa:

Pełne okresowe badania techniczne instalacji piorunochronnej należy prowadzić co najmniej raz na 5 lat, swoim zakresem powinny one obejmować:

- oględziny części nadziemnej - polegają na sprawdzeniu zwłaszcza materiału przewodów, zabezpieczenia przed korozją, prowadzenia i zamocowania przewodów, wykonania złączy, zwróceniu uwagi na ewentualne uszkodzenia mechaniczne,
- sprawdzenie ciągłości połączeń części nadziemnej - badanie za pomocą omomierza lub mostka do pomiaru rezystancji przyłączonego z jednej strony do zwodów, z drugiej zaś do przewodu uziemiającego lub uziomu,
- pomiar rezystancji uziemienia - wykonywać należy zawsze tą samą metodą mostkową lub techniczną.

Niepełne badania techniczne instalacji piorunochronnej należy prowadzić co najmniej raz w roku w porze wiosennej, najlepiej do końca kwietnia oraz w przypadkach, gdy zachodzi możliwość uszkodzenia instalacji piorunochronnej na przykład po remoncie, zmianie elementów pokrycia dachu lub elewacji, bardzo silnych wiatrach, uderzeniu pioruna itp. Badania te polegają na sprawdzeniu czy instalacja nadaje się do dalszej eksploatacji na podstawie oględzin części nadziemnej. Po zakończeniu badań należy sporządzić protokół z badania urządzenia piorunochronnego, który powinien być załączony do książki obiektu budowlanego.

8. Awaryjne Oświetlenie Ewakuacyjne:

Przeгляд nie rzadziej niż raz w roku, jak również według zaleceń producenta.

9. Oddymianie nadciśnieniowe:

Przeгляд nie rzadziej niż raz w roku, jak również według zaleceń producenta.

X. Charakterystyka zagrożeń pożarowych występujących w obiektach

1. Zagrożenie pożarowe:

Na zagrożenie pożarowe mogą mieć wpływ następujące elementy:

- nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych przez pracowników, pacjentów, interesantów i inne osoby z zewnątrz przebywające w obiekcie;
- przebywanie w obiekcie jednocześnie dużej liczby osób;

Zastrzegamy wszelkie prawa do niniejszego dokumentu i zawartej w nim treści. Powielanie oraz udostępnianie osobom nieupoważnionym bez pisemnego zezwolenia Dyrektora lub Kierownika Działu Zarządzania Jakością jest zabronione.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 18 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- występowanie materiałów palnych, jak: drewno oraz materiały drewnopochodne, papier, tektura kartonowa, przedmioty i opakowania z tworzyw sztucznych, materiały tekstylne, itp.;
- eksploatacja niesprawnych urządzeń oraz instalacji elektrycznych powodujących zwarcia;
- eksploatacja nadmiernej ilości odbiorników prądu elektrycznego, co może powodować przeciążenia instalacji elektrycznej oraz nagrzewanie przewodów;
- nieprzestrzeganie terminów przeglądów i konserwacji instalacji, urządzeń elektrycznych zgodnie z czasokresem zalecanym przez producenta;
- używanie niesprawnych lub niewłaściwych urządzeń grzejnych i grzewczych;
- wykonywanie czynności o zwiększonym ryzyku powstania pożaru, np. nieprawidłowo zabezpieczonych prac niebezpiecznych pożarowo.

2. Charakterystyka i właściwości występujących materiałów palnych:

Poza substancjami niebezpiecznymi, jednym z głównych elementów wpływających na zagrożenie pożarowe obiektów i pomieszczeń jest zachowanie się w warunkach pożarowych materiałów palnych, które w nich występują oraz są składowane lub przechowywane. Uwzględniając charakter prowadzonej pracy występować mogą następujące rodzaje materiałów palnych:

- a) drewno - głównie w przedmiotach mogących stanowić wyposażenie obiektu (meble drewniane);
- b) papier i karton - w opakowaniach kartonowych;
- c) tworzywa sztuczne - folia, jako opakowanie;
- d) tekstylia - lniane, wełniane oraz sztuczne.

Drewno i materiały drewnopochodne:

- a) drewno należy do materiałów palnych,
- b) pod względem chemicznym drewno posiada następujące składniki:
 - celulozę,
 - ligninę,
 - żywicę,
 - substancje azotowe oraz mineralne, itp.
- c) na skutek wyżej wymienionych składników drewno w temperaturach:
 - 110 do 160°C – żółknie i wydziela intensywnie lotne substancje,
 - 160 do 230°C – brunatnieje i zaczyna się powoli zwęglać,
 - 230 do 270°C – powstaje węgiel piroforyczny o dużej zdolności pochłaniania tlenu, który w temperaturze tej zaczyna się słabo żarzyć,
 - 270 do 300°C – odbywa się dalszy proces zwęglania przy równoczesnym dalszym stałym, słabym żarzeniu,
 - 300 do 600°C – utworzony węgiel piroforyczny zapala się płomieniem,
 - 1200°C – najwyższa temperatura spalania drewna,
- d) samo zjawisko spalania zachodzi na powierzchni zewnętrznej drewna, a pali się początkowo przeważnie nie samo drewno, lecz wydzielające się z niego (na skutek działania temperatury) różne gazy i pary. W skład tych gazów i par wchodzi:
 - dwutlenek węgla, – CO₂;
 - tlenek węgla, – CO;
 - metan – CH₄;
 - wodór – H₂;
- e) wymienione gazy mają ujemny wpływ na organizm ludzki i stanowią największe niebezpieczeństwo w czasie spalania drewna w pomieszczeniach zamkniętych,
- f) szybkość spalania się uzależniona jest od gatunku i grubości drewna. Przeciętnie drewno pali się z szybkością ok. 1 mm głębokości w ciągu 1 minutę,

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 19 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- g) jak wskazują doświadczenia, drewno poddane przez dłuższy czas działaniu temperatury już przy 110°C ulega samozapaleniu. Może to mieć miejsce przy suszeniu drewna lub składowaniu przy piecach, przewodach dymowych, kominach, itp.

Papier (tektura):

- a) w zależności od warunków składowania, papier należy do materiałów łatwo lub trudno zapalnych; przy czym papier złożony luźno jest łatwopalny i pali się płomieniem dość szybko, a zwinięty w belach lub ułożony w stopy jest trudno zapalny, pali i żarzy się wolno. Podczas procesu spalania wydzielają się znaczne ilości dymu.
- b) temperatura zapalenia papieru wynosi 300 do 360°C.

Tworzywa sztuczne:

- a) ze względu na surowiec, jaki użyty zostaje do produkcji tworzyw sztucznych większość wyrobów z tworzyw sztucznych jest palna. Tworzywa sztuczne w budynku występują, jako przedmioty codziennego użytku oraz w opakowaniach jak np. folia.

Do gatunku tworzyw sztucznych palnych należą następujące masy plastyczne:

- pochodne węgla kamiennego,
 - pochodne produktów naftowych,
 - pochodne produktów zwierzęco roślinnych.
- b) temperatura zapalenia tworzyw sztucznych palnych uzależniona jest od rodzaju tworzywa i waha się w granicach od 120°C (celuloid) do 800°C;
- c) w zależności od czasu palenia się próbki badane tworzywa zalicza się do odpowiedniej kategorii zapalności:
- kategoria 1 – tworzywo gaśnie po usunięciu ognia,
 - kategoria 2 – tworzywo pali się krócej niż 15 sekund,
 - kategoria 3 – tworzywo pali się dłużej niż 15 sekund.

Dla polichloru winylu temperatura zapalenia wynosi 300°C, a temperatura samozapłonu 735°C. Temperatura zapalenia i samozapłonu są dla polichloru winylu prawie dwukrotnie większe niż dla drewna (sosna). Wskaźnik tlenowy polichloru winylu jest jednym z najwyższych dla popularnych tworzyw sztucznych.

- d) wartość cieplna tworzyw sztucznych wynosi około 4,5 Mcal/kg.
- e) większość tworzyw sztucznych palnych spala się bardzo szybko, powodując gwałtowny rozwój pożaru oraz intensywny wzrost temperatury,
- f) tworzywa sztuczne, rozkładając się pod wpływem temperatury, mogą ulegać zapaleniu, niektóre z nich już przy 80°C,
- g) podczas rozkładu niektórych tworzyw sztucznych powstające gazy zapalają się już przy temperaturze ok. 240°C,
- h) płomień lub lekkie eksplozje mogą w czasie pożaru powodować nieobliczalne następstwa,
- i) w czasie palenia się tworzyw sztucznych występuje silne wydzielanie się dymu,
- j) palące się tworzywa sztuczne wydzielają trujące substancje gazowe, które są szkodliwe dla organizmu ludzkiego,
- k) oprócz gazów trujących w czasie spalania się tworzyw sztucznych wydzielają się gazy żrące, które mogą powodować obrażenia skóry, a nawet rany na nieosłoniętych powierzchniach ciała,
- l) palące się i ściekające krople mogą spowodować ciężkie i bolesne oparzenia.

Tekstylna:

Materiały tekstylne występujące w wystroju wnętrz wykonane są z włókien naturalnych (wełna, bawełna) oraz sztucznych, jak np. zasłony, firany, obicia mebli tapicerowanych i odzież. Włókna bawełny w 83% składają się z celulozy, a pozostałe składniki to wosk, tłuszcz, ekstrakty azotowe, substancje mineralne. Główne składniki włókna lnianego to w 80% celuloza, a w pozostałych 20%

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 20 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

mieszczą się pektyny, lignina, tłuszcze, białko i inne. Temperatury zapalenia tkaniny bawełnianej i z włókna lnianego wynoszą 400 i 300°C. Włókno bawełniane przy 100°C brązowieje, 160°C zwęgla się. Proces zwęglania się włókna lnianego rozpoczyna się już w temperaturze 160-180°C. Włókna bawełniane i lniane palą się płomieniem, wydzielając ciepło i znaczne ilości dymu. Nasycone tłuszczami mogą ulec samozapaleniu nawet w temperaturze pokojowej. Ścisłe ułożone lub zrolowane w belach palą się powoli.

3. Czynniki wpływające na zagrożenie życia i zdrowia:

Każdy pożar w obiekcie, może być poważnym zagrożeniem dla życia i zdrowia ludzi oraz powoduje szereg szkodliwych zjawisk, z których najbardziej niekorzystne to:

Bezpośrednie działanie płomieni i wysokich temperatur

Średnia temperatura promieniowania cieplnego podczas pożaru wynosi 800°C. Organizm ludzki w suchym powietrzu może być poddany promieniowaniu cieplnemu na okres paru minut o temperaturze w granicach 80-100°C. Wyższa temperatura lub dłuższe przebywanie w strefie szkodliwego oddziaływania cieplnego prowadzą do oparzeń, udarów cieplnych, utraty przytomności i świadomości, a nawet śmierci. Bezpieczne oddziaływanie temperatury na organizm człowieka w początkowej fazie pożaru wynosi 1,5-2,0 minut. W pierwszym okresie czasu 3-4 minut temperatura szybko wzrasta do 297°C, a następnie stopniowo obniża się w wyniku słabej wymiany powietrza (wyczerpanie się tlenu w pomieszczeniu). Wzrost temperatury następuje szybko po otwarciu okien lub usunięciu szyb. Pożar osiąga bardzo szybko wysoką temperaturę i następuje przenoszenie się ognia na sąsiednie pomieszczenia. Ewakuacja powinna być zakończona do czasu (osiągnięcie temperatur krytycznych), gdy warunki panujące w pomieszczeniu nie będą zagrażały życiu i zdrowiu ludzi. W warunkach pożaru czas ten wynosi 20 minut. W przypadku, gdy przebieg akcji przedłuża się, pożar zagraża odcinkom dróg ewakuacyjnych poziomych i pionowych (korytarze i schody).

Niedobór tlenu w środowisku otaczającym strefę palenia

Podczas pożaru w pomieszczeniach zamkniętych dla podtrzymania palenia pobierany jest z powietrza tlen i występuje tzw. zjawisko „niedoboru tlenowego”, co wpływa bardzo niekorzystnie na organizm człowieka, a w szczególności na komórki układu nerwowego oraz mięsień sercowy. Dopuszczalna granica obniżenia się zawartości tlenu w powietrzu wynosi 16-17%. Po upływie 5 minut od momentu powstania pożaru przebywanie w pomieszczeniach nie jest już bezpieczne.

Zadymienie

Podczas pożaru w budynku, w wyniku spalania różnych materiałów, materiałów zwłaszcza drewna i materiałów drewnopochodnych, papierów, kartonów, tworzyw sztucznych itp. wydziela się olbrzymia ilość dymów i różnych produktów spalania. Dym, gazy, pyły i para wodna bardzo poważnie ograniczają widoczność podczas ruchu ludzi po pomieszczeniach komunikacyjnych w strefie palenia. Zadymienie dróg ewakuacyjnych: przejść i korytarzy oraz pomieszczeń, w których przebywają ludzie powoduje ogólne zagrożenie, utrudnia albo często wręcz uniemożliwia opuszczenie niektórych pomieszczeń lub w ogóle budynku. Niebezpieczeństwo zwiększa się, gdy objęte pożarem materiały w procesie spalania wydzielają znaczne ilości dymu i gazu. Skład dymu zależy od substancji palnych i warunków spalania.

W zadymionych strefach pożaru zmniejsza się ogólna orientacja przestrzenna, powodując: potknięcia się, upadki i uderzenia o niewidoczne przedmioty. Widoczność w środowisku zadymionym zależy od: stężenia dymu, gęstości optycznej, grubości warstwy dymu i współczynnika charakteryzującego rodzaj dymu. Nieznaczne nawet zadymienie jest łatwo zauważalne, jako zewnętrzna oznaka pożaru ujemnie oddziałuje na psychikę człowieka, potęgując odczucie niebezpieczeństwa.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 21 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Ogólna liczba gazów i dymów powstałych ze spalania jest bardzo duża, np. z 1 kg spalonego drewna wydziela się około 5,5 m³ dymów i gazów, natomiast ze spalania 1 kg szmat liczba ta wynosi 9-10 m³.

Najbardziej niebezpieczne pod względem ilości wydzielania się dymów i gazów oraz ich toksyczności są tworzywa sztuczne.

Z tych względów po zauważeniu pożaru należy niezwłocznie przystąpić do ewakuacji ludzi, w pierwszej kolejności pomieszczeń i stref objętych pożarem. Każda minuta zwłoki pogarsza sytuację ewakuacyjną i może ją całkowicie sparaliżować lub doprowadzić do niebezpiecznych sytuacji.

Występowanie substancji toksycznych

Największe zagrożenie dla życia ludzkiego mają produkty niepełnego spalania, przede wszystkim tlenek węgla, (CO), który wytwarza się wszędzie tam, gdzie zachodzi proces niezupełnego spalania substancji zawierających w swym składzie węgiel. Zatrucie śmiertelne może nastąpić przy koncentracji 1,10 CO w powietrzu w ciągu paru minut, co może mieć miejsce przy dużej ilości spalonych materiałów w pomieszczeniach na małych powierzchniach. Zagrożeniem dla życia i zdrowia jest także powstający w czasie pożaru dwutlenek węgla, (CO₂) – gaz niepalny, bezbarwny, cięższy od powietrza. Zwiększona zawartość dwutlenku węgla w powietrzu powoduje początkowo wzmoczoną wentylację płuc, zwiększenie częstotliwości i głębokości oddechu, może skończyć się na zatrzymaniu pracy ośrodka oddechowego i zgonie przez uduszenie. Poważnym zagrożeniem dla życia i zdrowia ludzi podczas pożaru są powstające inne toksyczne opary, gazy i pyły, do których zaliczyć należy tlenek siarki, pięciotlenek fosforu, tlenek azotu, pary cyjanowodoru, chlorowodorów, siarkowodorów itp. Substancje te przedostają się do organizmu najczęściej poprzez układ oddechowy. Wywołują zatrucia, trwałe uszkodzenia organizmu, a przy większych stężeniach śmierć ludzi.

Możliwość uszkodzenia konstrukcji (zawalenia różnych elementów konstrukcyjnych)

Uszkodzenie konstrukcji budynku może nastąpić w związku z utratą nośności, katastrofą budowlaną, wybuchami oraz pożarem. Większość materiałów budowlanych wraz ze wzrostem ich temperatury zmniejsza gwałtownie swoją wytrzymałość na przenoszenie obciążeń wytrzymałościowych. Tak, więc w wyniku powstania pożaru, wydzielane ciepło ogrzewa elementy konstrukcyjne, które stopniowo tracą swoją nośność, co doprowadza do uszkodzeń konstrukcyjnych budynku.

XI. Potencjalne źródła powstania pożarów oraz drogi jego rozprzestrzeniania

1. Niebezpieczeństwo powstania pożaru w obiekcie i pomieszczeniach:

- a) nieostrożność ludzi (pracowników itp.) w zakresie nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych,
- b) stosowanie wszelkich odbiorników prądu elektrycznego niezgodnie z instrukcją obsługi,
- c) nieostrożnego obchodzenia się z przenośnymi urządzeniami grzejnymi i ogrzewczymi, ustawianie ich w pobliżu materiałów palnych,
- d) nieostrożnego obchodzenia się z ogniem otwartym, palenie tytoniu w miejscach zakazanych,
- e) eksploatacja uszkodzonej lub niesprawnej instalacji elektrycznej lub odgromowej,
- f) nadmierne obciążenia instalacji elektrycznej, a także braku jej konserwacji lub badań kontrolnych,
- g) wykonywanie prac remontowych w pomieszczeniach przy użyciu palników, otwartego ognia w bezpośrednim otoczeniu materiałów palnych bez odpowiedniego zabezpieczenia,

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 22 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- h) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych, jeżeli nie zostaną umieszczone w odległości 0,05 m od żarówki,
- i) instalowanie opraw oświetleniowych oraz sprzętu instalacji elektrycznej, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtykowe bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem,
- j) niewłaściwe, niezgodnego z instrukcją postępowania się cieczami łatwopalnymi np. do czyszczenia posadzek, odzieży, czy np. uzupełniania paliwa w samochodzie w garażu,
- k) wykonywanie prac pożarowo niebezpiecznych, np. spawanie, rozgrzewanie smoły, lepiku bez odpowiednich zabezpieczeń,
- l) wykonywanie czynności powodujących zagrożenie pożarowe wynikające z użytkowania obiektu, jak również z niewłaściwego składowania materiałów,
- m) celowe podpalenia lub zaprószenia ognia.

Określając główne źródła powstawania pożaru i drogi jego rozprzestrzeniania, musimy mieć na uwadze bardzo istotne zagrożenie płynące z gorących gazów pożarowych oraz dymu, wywiązujących się w czasie trwania pożaru. W razie niewykrycia i nieugaszania pożaru w obiekcie lub pomieszczeniu w jego wczesnej fazie rozwoju, na skutek zapalenia się wydzielonych z ogniska pożaru palnych mieszanin gazowych, może wystąpić zjawisko rozgorzenia pożaru, tzw. zjawisko „Flash over”. Zjawisko to charakteryzuje się bardzo wysoką temperaturą pożaru oraz tym, iż pożar powierzchniowy przechodzi w pożar objętościowy.

2. Przyczyny rozprzestrzeniania się pożaru:

- a) nieprzestrzeganie warunków budowlanych (np. występowanie ścianek działowych z materiałów palnych o nieodpowiedniej odporności ogniowej, boazerie na korytarzach, palne wykładziny podłogowe itp.),
- b) nieodpowiedni stan techniczny instalacji elektrycznej (należy przestrzegać czasokresów badań instalacji elektrycznych i odgromowych),
- c) nieprawidłowo składowane materiały palne i pożarowo niebezpieczne, jak np. stare meble, materiały biurowe na drogach ewakuacyjnych,
- d) brak podręcznego sprzętu gaśniczego do likwidacji pożarów w zarodku lub jego zły stan techniczny,
- e) nieznanomość zasad i sposobów likwidowania pożaru w zarodku przez pracowników oraz osoby zatrudnione (należy przestrzegać czasookresów szkoleń ppoż.),
- f) brak znajomości zasad postępowania na wypadek pożaru bądź innego zagrożenia przez pracowników do czasu przybycia jednostek Straży Pożarnej.

XII. Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru

W obiektach zabronione jest wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się oraz utrudnianie prowadzenia działań ratowniczo – gaśniczych lub ewakuacji.

1. Główne zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru:

- a) Przestrzeganie zakazu używania ognia otwartego oraz palenia tytoniu w miejscach do tego niewyznaczonych oraz w miejscach, w których występują materiały palne.
Zakaz palenia tytoniu i używania ognia otwartego obowiązuje na terenie CAŁEGO OBIEKTU.
- b) Utrzymywanie czystości i porządku we wszystkich pomieszczeniach; po opuszczeniu pomieszczeń należy pamiętać o wyłączeniu urządzeń spod napięcia elektrycznego oraz zamknięciu drzwi i okien,
- c) wprowadzenie zakazu stosowania elektrycznych urządzeń grzejnych i grzewczych w pomieszczeniach do tego nieprzeznaczonych, jak np. magazyny, archiwa itp.,

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 23 z 52
		Wydanie: V
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Data wydania: 15.03.2024

- d) zakaz przechowywania materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100°C oraz przewodów uziemiających i przewodów instalacji odgromowej,
- e) zakaz używania elektrycznych urządzeń grzewczych z otwartą spiralą oraz innych urządzeń ogrzewczych, a także ustawiania czajników na parapetach okiennych w pobliżu zasłon i firanek oraz bezpośrednio na podłożu palnym, za wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,
- f) zakaz włączania do jednego gniazda (a także do obwodu elektrycznego) kilku odbiorników mogących spowodować przeciążenie lub grzanie styków,
- g) zakaz włączania do jednego gniazda (a także do obwodu elektrycznego) kilku odbiorników mogących spowodować przeciążenie lub grzanie styków,
- h) stosowanie do osłony punktów świetlnych materiałów przynajmniej trudno zapalnych,
- i) zakaz tarasowania dostępu do urządzeń przeciwpożarowych, wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz wyjść ewakuacyjnych,
- j) zakaz składowania materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji,
- k) zakaz ustawiania na drogach ewakuacyjnych jakichkolwiek przedmiotów utrudniających ewakuację,
- l) pozostawianie drzwi ewakuacyjnych w stanie uniemożliwiającym ich natychmiastowe zastosowanie zgodne z ich przeznaczeniem,
- m) pozostawianie drzwi ewakuacyjnych w stanie uniemożliwiającym ich natychmiastowe zastosowanie zgodne z ich przeznaczeniem,
- n) zakaz stosowania łatwo zapalnych elementów wystroju wewnątrz na drogach komunikacji ogólnej, służącym celom ewakuacji oraz w pomieszczeniach, w których jednorazowo może przebywać ponad 50 osób,
- o) zakaz składowania materiałów niebezpiecznych pożarowo w pomieszczeniach piwnicznych, w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz w innych pomieszczeniach ogólnodostępnych,
- p) zakaz wykonywania przez osoby nieposiadające właściwych kwalifikacji przeróbek i remontów urządzeń oraz instalacji elektrycznych oraz naprawiania uszkodzonych bezpieczników,
- q) systematyczne szkolenie pracowników i służby dozoru – portierów w zakresie organizowania i prowadzenia ewakuacji oraz postępowania w wypadku powstania pożaru,
- r) systematyczna konserwacja i przeglądy podręcznego sprzętu gaśniczego będącego na wyposażeniu obiektu i pomieszczeń oraz środków transportu użytkowników budynku,
- s) prowadzenie prac budowlanych zgodnie z przepisami ppoż. i bhp,
- t) wykonywanie prac remontowych i awaryjnych tylko pod warunkiem spełnienia określonych przepisów dotyczących prowadzenia prac przy użyciu ognia otwartego.

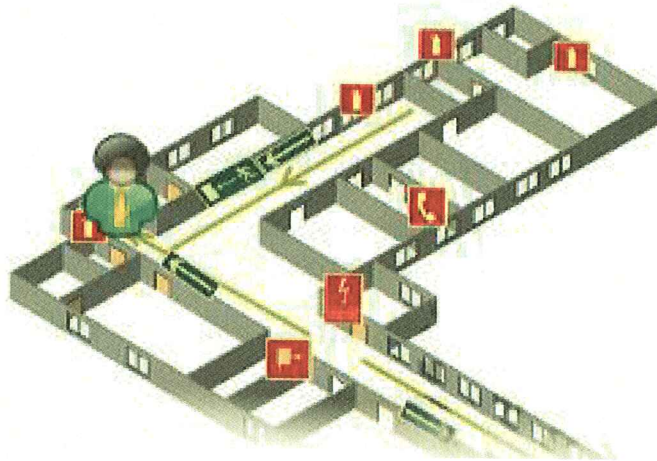
Przy używaniu lub przechowywaniu materiałów niebezpiecznych pożarowo należy przestrzegać następujących zasad:

- materiały powinny być przechowywane w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie procesu składowania lub wskutek wzajemnego oddziaływania,
- ewentualnie występujące ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 55°C (rozcieńczalniki, rozpuszczalniki) należy przechowywać wyłącznie w pojemnikach wykonanych z materiałów, co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia; powinny być one dodatkowo zabezpieczone przed stłuczeniem w zamykanej szafie,
- nie można przechowywać materiałów niebezpiecznych pożarowo w pomieszczeniach piwnicznych, w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz w innych pomieszczeniach ogólnodostępnych,
- przy stosowaniu w pomieszczeniach cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 21°C należy zapewnić skuteczną wentylację.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 24 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

2. Oznakowanie obiektu zgodnie z wymogami ochrony przeciwpożarowej:

Obiekt powinien być oznakowany znakami bezpieczeństwa w zakresie ewakuacji i ochrony przeciwpożarowej zgodnie z znaki ochrony przeciwpożarowej PN – EN ISO 7010:2012. Sposób oznakowania obiektów znakami bezpieczeństwa w zakresie ewakuacji i ochrony przeciwpożarowej przedstawiono w dalszej części niniejszego opracowania na rzutach poszczególnych kondygnacji budynku.

XIII. Zabezpieczenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

Do prac niebezpiecznych pod względem pożarowym zaliczamy:

- prace remontowo-budowlane, związane z użyciem ognia otwartego (prace spawalnicze, prace prowadzone przy pomocy palników, lamp lutowniczych itp.),
- prace remontowo-budowlane, związane z wydzielaniem dużej ilości iskier (prace szlifierskie, cięcie konstrukcji pilarkami tarczowymi, kucie w betonie, wstrzeliwanie bolców i kołków monterskich itp.),
- prace związane ze stosowaniem ognia otwartego (podgrzewanie lepiku, spalanie suchych liści, śmieci itp.),
- prace naprawcze wykonywane w strefach zagrożenia wybuchem,
- praca narzędzi i urządzeń elektrycznych w strefach zagrożenia wybuchem, jeżeli urządzenie nie spełnia określonych przepisami i normami technicznymi dla danej strefy wymagań w zakresie grupy i kategorii urządzenia, rodzaju budowy, klasy temperaturowej i grupy wybuchowości, a także gdy nie posiada certyfikatu dopuszczenia do pracy w określonych warunkach,
- inne mogące stworzyć zagrożenie pożarem lub wybuchem.

1. Organizacja prac niebezpiecznych pod względem pożarowym:

Wszelkie materiały palne (w tym również materiały niepalne w palnych opakowaniach) występujące w miejscu wykonywania prac oraz w promieniu 11 m w rejonach przyległych, jak również palne elementy konstrukcji budynku i znajdujących się w nim instalacji technicznych, izolacji termicznych, wystroju wnętrz itp., należy zabezpieczyć przed zapaleniem poprzez ich usunięcie, a jeśli to niemożliwe, osłonięcie osłonami z materiałów niepalnych (arkusze blachy, płyty gipsowe, koce gaśnicze itp.) i/lub zraszanie wodą.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 25 z 52
		Wydanie: V
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Data wydania: 15.03.2024

Otworki przelotowe oraz przepusty instalacyjne i kablowe w ścianach i stropach, występujące w pobliżu rejonu prac uszczelnić niepalnymi materiałami uszczelniającymi, celem uniemożliwienia przedostawania się iskier do sąsiednich pomieszczeń.

Usunąć izolację termiczną z urządzeń i instalacji na odległość co najmniej 0,5 m od miejsca stosowania ognia, polewać wodą (chłodzić) poddawany działaniu ognia element instalacji lub konstrukcji stalowej celem zabezpieczenia przed nagrzewaniem i zapaleniem przyległych materiałów palnych.

Każde stanowisko wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych należy wyposażyć w podręczny sprzęt gaśniczy w ilości przynajmniej:

- gaśnica proszkowa 6 kg – szt. 2 i gaśnica śniegowa 5 kg - szt. 1,
- koc gaśniczy - szt. 1,
- pojemnik metalowy wypełniony wodą na odpadki drutu spawalniczego i elektrod: w przypadku prac spawalniczych.

Prace niebezpieczne pożarowo mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby/firmy do tego upoważnione (posiadające pisemne zezwolenie na wykonanie prac) oraz posiadające odpowiednie kwalifikacje.

Sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.

W toku wykonywania prac należy uważnie obserwować obszar bezpośrednio zagrożony pożarem od czynnych iskier oraz pomieszczenia sąsiadujące, jeśli znajdują się między nimi otworki przez które mogą przedostawać się iskry.

Po zakończeniu prac należy poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz rejon przyległy, celem stwierdzenia czy:

- nie pozostawiono tłących lub żarzących się cząstek na stanowisku pracy, w jego otoczeniu lub pomieszczeniach przyległych,
- nie występują oznaki tlenia się materiałów, bądź inne wskazujące na możliwości zaistnienia pożaru,
- sprzęt spawalniczy został zdemontowany, wyłączony ze źródeł zasilania i dostatecznie zabezpieczony przed dostępem osób postronnych.

Kontrolę należy przeprowadzić:

- bezpośrednio po zakończeniu prac,
- po godzinie od zakończenia prac,
- po dwóch godzinach od zakończenia prac,
- po 4 godzinach od zakończenia prac,
- po 8 h godzinach od zakończenia prac.

Kontrolę należy udokumentować w zezwoleniu na przeprowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych.

Postępowanie w przypadku powstania pożaru podczas prac spawalniczych:

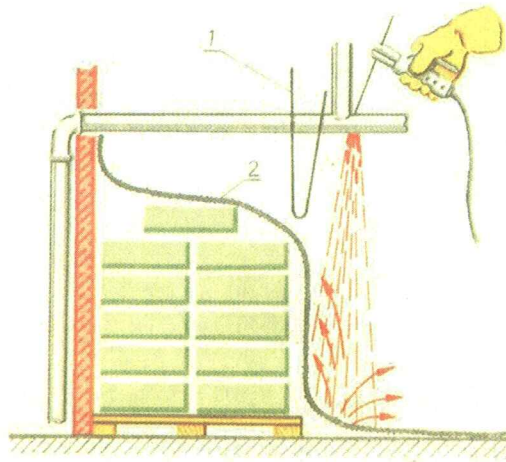
- natychmiast przerwać pracę, wyłączyć zasilanie spawarek elektrycznych oraz zamknąć zawory butli gazowych,
- niezwłocznie usunąć ze strefy zagrożenia oddziaływaniem podwyższonej temperatury butle gazowe,
- butle gazowe narażone na działanie płomienia schładzać wodą z bezpiecznej odległości,
- postępować zgodnie z zasadami postępowania na wypadek powstania pożaru.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 26 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

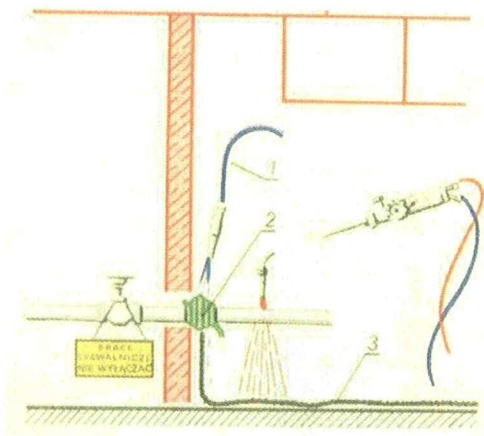
Po ugaszeniu pożaru należy:

- butle z acetylenem, które były poddane bezpośredniemu działaniu płomienia, po schłodzeniu i sprawdzeniu, że nie następuje dalszy wzrost temperatury, należy umieścić w basenie z wodą na okres co najmniej 24 godzin,
- butle, które zostały poddane bezpośredniemu działaniu płomienia lub miejscowemu nagrzewaniu się powierzchni, po schłodzeniu należy oznaczyć i przekazać niezwłocznie do zakładu napelniającego celem stwierdzenia ich przydatności do dalszego użytkowania.

2. Wskazówki dotyczące zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych:

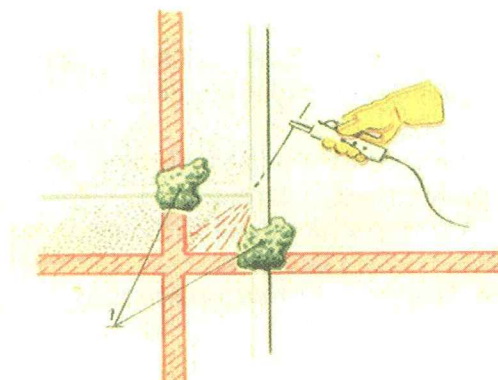

Rys. 1. Palne materiały, których usunięcie poza zasięg rozprysków spawalniczych jest niemożliwe, osłaniamy w sposób gwarantujący bezpieczeństwo: 1-ekran z blachy, 2-koc gaśniczy.

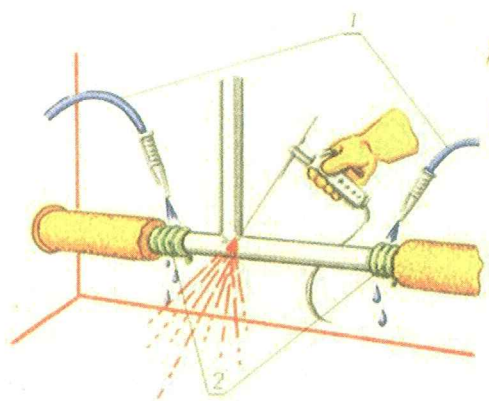

Rys. 2. Spawane przewody, części maszyn i urządzeń oraz elementy konstrukcji budowlanych stykające się z materiałami palnymi lub przebiegające w pobliżu nich należy skutecznie chłodzić:
1-przewód doprowadzający wodę, 2-zwoje sznura z włókna niepalnego, 3-koc gaśniczy.

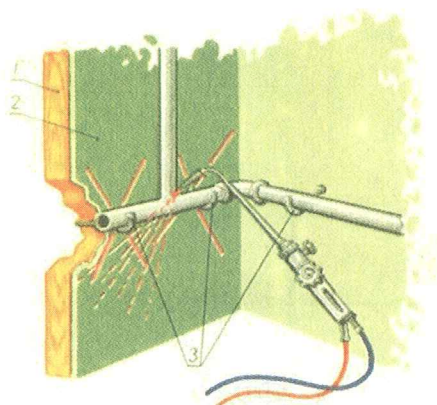
	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 27 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Rys.3. Wszystkie otwory i szczeliny prowadzące do sąsiednich pomieszczeń i pozostające w zasięgu rozprysków spawalniczych powinny być uszczelnione za pomocą niepalnego materiału – 1.

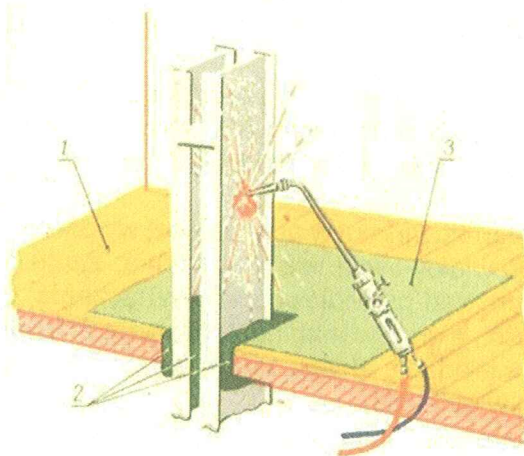

Rys. 4. Z izolowanych rurociągów, na których prowadzi się prace spawalnicze, należy usunąć izolację cieplną na odcinku gwarantującym bezpieczeństwo, a w razie potrzeby (izolacja łatwopalna) chłodzić skutecznie np. sposobem pokazanym na rysunku: 1-przewody doprowadzające wodę, 2-zwoje sznura z włókna niepalnego.

Rys. 5. Elementy instalacji rozgrzewające się przy spawaniu bezpośrednio od płomienia lub na drodze przewodnictwa cieplnego, stykające się z materiałami palnymi, należy zdemontować lub skutecznie chłodzić: 1-palna ścianka, 2-niepalna wykładzina, 3-haki podtrzymujące instalację.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 28 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Rys. 6. Sposób prawidłowego spawania elementu metalowego konstrukcji przechodzącego przez drewniany strop: 1-drewniany strop, 2-szczeliwo z materiału niepalnego, 3-materiał niepalny (np. koc gaśniczy).

XIV. Podstawowe zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej

1. Zadania i obowiązki Dyrektora Szpitala:

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy o ochronie przeciwpożarowej (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1372, ze zm.), prowadzi Dyrektor. Jest on odpowiedzialny wspólnie z pozostałymi użytkownikami szpitala za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków.

Do jego obowiązków należy w szczególności:

- nadzór nad pracownikami w zakresie podejmowanych i realizowanych przez nich działań na rzecz zmniejszenia zagrożenia pożarowego,
- podejmowanie działań na rzecz zabezpieczenia środków finansowych na ochronę przeciwpożarową,
- określenie obowiązków i zakresu odpowiedzialności pracowników oraz prowadzących sprawę ochrony przeciwpożarowej za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego,
- dokonywanie okresowej oceny stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego, wydawanie stosowanych poleceń oraz wyznaczanie osób odpowiedzialnych za ich wykonanie,
- wnioskowanie sankcji wobec pracowników za zaniedbania w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- rozpatrywanie na naradach służbowych stanu bezpieczeństwa pożarowego, wydawanie stosownych zarządzeń oraz wyznaczanie osób odpowiedzialnych za ich wykonanie,
- podejmowanie i koordynowanie prac przy współudziale pozostałych użytkowników oraz przedsięwzięć zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie.

2. Zadania i obowiązki osób prowadzących sprawę ochrony przeciwpożarowej:

Do zadań i obowiązków prowadzącego sprawę ochrony przeciwpożarowej w obiekcie należą:

- 1) realizacja całokształtu zadań w zakresie kompleksowego przeciwpożarowego zabezpieczenia obiektu zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) przeprowadzanie okresowych i doraźnych kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w obiekcie w godzinach pracy. Wydawanie zaleceń w sprawie poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego o charakterze porządkowym,
- 3) zgłaszanie potrzeb i składanie wniosków dotyczących usprawnienia bezpieczeństwa pożarowego,

Zastrzegamy wszelkie prawa do niniejszego dokumentu i zawartej w nim treści. Powielanie oraz udostępnianie osobom nieupoważnionym bez pisemnego zezwolenia Dyrektora lub Kierownika Działu Zarządzania Jakością jest zabronione.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 29 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- 4) prowadzenie szkolenia ogólnego nowoprzyjętych pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- 5) wnioskowanie o ukaranie pracowników odpowiedzialnych za organizację ochrony przeciwpożarowej w komórkach organizacyjnych w przypadku stwierdzenia braku właściwego nadzoru z ich strony w przestrzeganiu obowiązujących przepisów przeciwpożarowych przez podległy personel,
- 6) organizowanie działalności informacyjno-uświadamiającej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- 7) sprawowanie nadzoru nad prawidłowością rozmieszczenia, stanu gotowości, konserwacji sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, nad prawidłowością wyznaczenia, oznakowania i utrzymania dróg pożarowych, środków łączności, alarmowania, punktów czerpania wody do celów gaśniczych itp.,
- 8) udział w konferencjach i naradach dotyczących spraw zmierzających do poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie,
- 9) udział w komisji oceny założeń techniczno-ekonomicznych projektów inwestycji budowlanych, przebudowy, modernizacji obiektów i urządzeń oraz udział w komisji odbioru,
- 10) współdziałanie z właściwymi służbami w zakresie ustalania warunków bezpieczeństwa pożarowego przy prowadzeniu prac pożarowo niebezpiecznych (spawanie), remontach, pracach modernizacyjnych, adaptacyjnych i innych,
- 11) nadzorowanie wydanych zezwoleń na prowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych na terenie obiektu,
- 12) bieżące opracowywanie i aktualizowanie dokumentacji z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- 13) analizowanie zagrożeń pożarowych oraz ich ewentualnych skutków, wspólnie ze służbami technicznymi,
- 14) współdziałanie w przygotowaniu obiektu dla potrzeb obrony cywilnej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- 15) prowadzenie właściwej dokumentacji zgodnie z podziałem rzeczowym akt,
- 16) egzekwowanie wykonywania zarządzeń lub poleceń pokontrolnych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- 17) aktualizowanie „Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego”,
- 18) współpraca z właściwą Komendą Państwowej Straży Pożarnej w Toruniu,
- 19) natychmiastowe przekazywanie swojemu przełożonemu oraz użytkownikom budynku meldunków o zaistniałych zagrożeniach,
- 20) sporządzanie okresowych sprawozdań i analiz oraz przedkładanie przełożonemu wniosków zmierzających do poprawy zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu,
- 21) współudział w opracowaniu planów dostosowania obiektu do wymagań ochrony przeciwpożarowej oraz opracowywanie planów postępowania na wypadek zagrożenia pożarowego oraz innych miejscowych zagrożeń,
- 22) załatwianie bieżącej korespondencji w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- 23) wykonywanie innych zadań dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

3. Obowiązki i zadania w zakresie ochrony ppoż. wszystkich pracowników budynku:

Wszyscy pracownicy są zobowiązani:

- 1) przejść przeszkolenie wstępne w celu zapoznania się z obowiązkami i zadaniami w zakresie powstawania, rozszerzania się i zwalczania pożarów,
- 2) w przypadku zmian rodzaju lub charakteru pracy po przejściu na nowe stanowisko należy zapoznać się z instrukcjami obowiązującymi w danym miejscu pracy,
- 3) brać udział w szkoleniu przeciwpożarowym,
- 4) w razie potrzeby i konieczności brać czynny udział w akcji ratowniczo – gaśniczej i ewakuacyjnej w przypadku powstania pożaru lub innej klęski oraz podporządkować się kierującemu akcją,

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 30 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- 5) zawiadamiać straż pożarną oraz swoich przełożonych o każdym przypadku zaistnienia pożaru,
- 6) znać i przestrzegać „Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego” oraz instrukcje alarmowe i ewakuacyjne,
- 7) przed rozpoczęciem pracy zapoznać się ze szczególnymi warunkami i wymogami przeciwpożarowymi występującymi w obiekcie,
- 8) zgłaszać przełożonemu lub nadzorującemu wszelkie niedociągnięcia i braki w bezpieczeństwie pożarowym stwierdzone w obiekcie i pomieszczeniach,
- 9) usuwać niezwłocznie materiały mogące spowodować pożar i możliwość rozprzestrzenienia się go,
- 10) dbać o właściwy stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego w obiektach, a w szczególności na swoim stanowisku pracy,
- 11) przestrzegać porządku i czystości w obiekcie, pomieszczeniach i na stanowisku pracy,
- 12) wykonywać pracę w warunkach pożarowo bezpiecznych dla siebie i otoczenia, a o ile istnieją usterki starać się je usunąć we własnym zakresie lub w przypadku niemożliwości ich usunięcia zgłaszać niezwłocznie przełożonemu lub prowadzącemu sprawę ochrony przeciwpożarowej,
- 13) znać sposoby alarmowania Straży Pożarnej oraz użycia podręcznego sprzętu gaśniczego,
- 14) wyłączać bezwzględnie dopływ energii w przypadku przerwy w dostawie energii do urządzeń i pomieszczeń oraz po zakończeniu pracy.

4. Zakazy obowiązujące pracowników:

Pracownikom zabrania się:

- a) używania przenośnych elektrycznych urządzeń grzejnych i grzewczych bez należytego zabezpieczenia,
- b) palenia tytoniu poza miejscami do tego wyznaczonymi,
- c) przechowywania w szafkach odzieżowych i na stanowiskach pracy materiałów łatwopalnych, wybuchowych, żrących i cuchnących,
- d) dokonywania samowolnie jakichkolwiek napraw w przypadku uszkodzeń w przewodach lub urządzeniach,
- e) tarasowania i blokowania wszelkich przejść, dróg i wyjść ewakuacyjnych, dojść do podręcznego sprzętu gaśniczego oraz tablic rozdzielczych prądu elektrycznego,
- f) wykonywania prac z otwartym ogniem lub mogących spowodować niebezpieczeństwo pożaru bez odpowiedniego zabezpieczenia ppoż. i sprawdzenia po ich zakończeniu czy ogień nie został zaproszony,
- g) wykonywania jakichkolwiek prac nieprzewidzianych instrukcjami, zakresem czynności czy poleceniem przełożonego, stwarzających zagrożenie pożarowe,
- h) wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych bez specjalnego nadzoru,
- i) używania podręcznego sprzętu gaśniczego niezgodnie z jego przeznaczeniem.

XV. Zasady rozmieszczenia oraz sposoby użycia gaśnic

1. Ilość gaśnic:

Zgodnie z § 32 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109 poz. 719 ze zm.), obiekty i pomieszczenia powinny być wyposażone w gaśnice przenośne spełniające wymogi Polskich Norm.

W § 32 ust. 3 wyżej wymienionego przepisu określono ilość podręcznego sprzętu gaśniczego, jako powinna występować w obiekcie w zależności od:

- zagrożenia wybuchem,

Zastrzegamy wszelkie prawa do niniejszego dokumentu i zawartej w nim treści. Powielanie oraz udostępnianie osobom nieupoważnionym bez pisemnego zezwolenia Dyrektora lub Kierownika Działu Zarządzania Jakością jest zabronione.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 31 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- kategorii zagrożenia ludzi,
- gęstości obciążenia ogniowego,
- powierzchni (jednostki odniesienia).

Dla budynków zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi **ZL** na każde 100 m² powierzchni przypada jedna jednostka sprzętu o masie środka gaśniczego **min. 2 kg (lub 3 dm³)**.

Dla budynków zaliczonych do kategorii produkcyjno-magazynowych o gęstości obciążenia ogniowego **do 500 MJ/m²** na każde 300 m² powierzchni przypada jedna jednostka sprzętu o masie środka gaśniczego **min. 2 kg (lub 3 dm³)**.

W § 32 ust. 2 przytaczanego rozporządzenia określono również, że znajdujący się na wyposażeniu obiektów podręczny sprzęt gaśniczy dostosowany musi być do gaszenia tych grup pożarów określonych w Polskich Normach, które mogą wystąpić w obiekcie:

pożary ciał stałych pochodzenia organicznego, np. pożary drewna, papieru, tkanin itp.,

pożary cieczy palnych, ciał stałych topiących się np. pożary benzyn, alkoholi, parafiny, lakierów, rozpuszczalników, itp.

pożary gazów palnych, np. pożary metanu, acetylenu, wodoru, gazu ziemnego i innych

pożary metali

pożary tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 32 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- sprzęt powinien być umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach i klatkach schodowych, przy przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń,
- w obiektach wielokondygnacyjnych sprzęt należy umieszczać w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli warunki techniczne na to pozwalają,
- do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości, co najmniej 1 metra,
- sprzęt należy umieszczać w miejscach nienarażonych na uszkodzenie mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki),
- odległość dojścia do sprzętu nie powinna być większa niż 30 m.

Miejsca usytuowania podręcznego sprzętu gaśniczego w obiekcie **muszą być oznakowane zgodnie z PN – EN ISO 7010**. Zachować należy również do niego dostęp o szerokości, co najmniej 1 m.

2. Zasady użycia i obsługi gaśnic:

Podręcznym sprzętem gaśniczym nazywa się przenośny sprzęt gaśniczy uruchamiany ręcznie i służący do zwalczania pożarów w zarodku. W obiekcie znajdują się gaśnice proszkowe dostosowane do gaszenia pożarów należących do grup ABC. Znajdujący się na wyposażeniu sprzęt gaśniczy może być używany i wykorzystywany tylko i wyłącznie w przypadku powstania pożaru. Pracownicy powinni znać miejsce usytuowania oraz sposoby uruchamiania w zależności od typu, zgodnie z poniższymi ustaleniami:

Gaśnica proszkowa GP-6X ABC

Działania gaśnicze:

Proszek gaśniczy jest środkiem chemicznym, produkowanym specjalnie do celów gaśniczych. Jest to środek uniwersalny, nie przewodzi prądu elektrycznego. Proszki gaśnicze oddziałują na płonący materiał poprzez wchodzenie w samą reakcję chemiczną procesu palenia się (wiążą rodniki), rozrzedzają atmosferę tlenu w środowisku pożaru, przy całkowitym obsypaniu odcinają całkowicie dopływ tlenu. Rozkładające się w temperaturze proszki wydzielają gazy niepalne, a powstała szklista masa izoluje materiał palny. Są wrażliwe na wilgoć (skłonne do zbrylania się), drogie w produkcji. Mogą być stosowane do gaszenia wszystkich grup pożarów. Szczególnie są przydatne do gaszenia materiałów chemicznych, instalacji i urządzeń pod napięciem archiwów i akt.

Gaśnice proszkowe

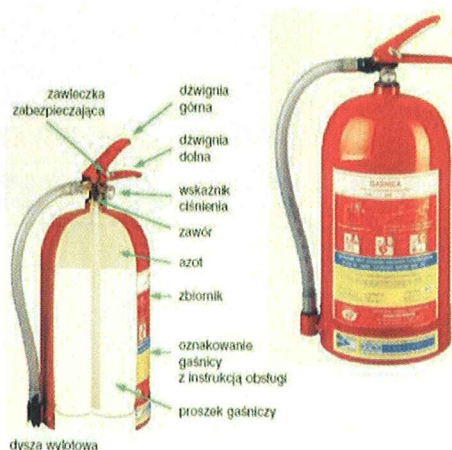
Gaśnica proszkowa GP-6X-ABC

Przeznaczona jest do gaszenia pożarów grupy A, B i C

Obsługa gaśnicy:

1. Wyciągnąć zabezpieczenie
 2. Wyjąć wąż z uchwytu, skierować na źródło ognia, nacisnąć dźwignię
-

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 33 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Uruchomienie gaśnicy:

Aby uruchomić gaśnicę GP – 6x ABC, należy:

- wyjąć gaśnicę z uchwytu mocującego,
- wyciągnąć zawleczkę zabezpieczającą dźwignię zaworu,
- podejść z gaśnicą na odległość ok. 2-3 metrów od palącego się materiału, kierując dyszę wylotową na źródło,
- docisnąć dźwignię zaworu do uchwytu, trzymając gaśnicę w pozycji pionowej i skierować dyszę wylotową gaśnicy na źródło ognia.

Uwaga:

Należy pamiętać, że w gaśnicy z zaworem dźwigniowym (gaśnica posiada tego typu zawór) emisja środka gaśniczego odbywa się tylko, gdy dźwignia jest dociśnięta do uchwytu. Cofnięcie dźwigni spowoduje przerwanie emisji, a tym samym gaszenia.

Przykład oznakowania wszelkiego typu gaśnic przedstawiono poniżej:

GAŚNICA
6 kg proszku gaśniczego ABC
21A 113B C

1. Wyciągnąć zabezpieczenie

2. Wyciągnąć wąż z uchwytu, skierować na źródło ognia i nacisnąć dźwignię

OSTROŻNIE PRZY GASZENIU URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH
TYLKO DO 1000V; ZACHOWAĆ ODSTĘP MIN. 1m

Po każdym uruchomieniu gaśnicę ponownie naładować.
Producent zapewnia sprawne działanie gaśnicy przez okres 24 miesięcy
lub w innych warunkach i warunkach użytkowania, konserwacji i autoryzacji przez producenta zakładu, serwisu.

SRÓDNIK GAŚNICZY	6 kg OGNIOTEX 102	NR CERTYFIKATU
CZYNNIK NAPIĘDOWY	azot	220/2500
ZAKRES TEMP. STOSOWANIA	20°C do +40°C	wg PN-EN 1 TYP GP-IX-ABC

PRODUCENT

DATA
PRODUKCJI

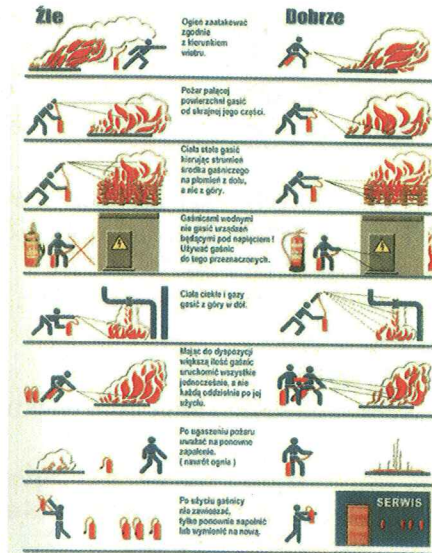
00 01

I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII

MOŻNA UŻYWAĆ DO GASZENIA URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH O NAPIĘCIACH ZNAMIONOWYCH DO 10 000 V PRZY ZACHOWANIU DOPUSZCZALNEJ ODLEGŁOŚCI ZBLIŻENIA 1,5 m ORAZ POD WARUNKAMI PRZESTRZEGANIA ZASAD OKREŚLONYCH W INSTRUKCJI ORGANIZACJI BEZPIECZNEJ PRACY W ENERGETYCE

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 34 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Zasady gaszenia pożaru:

XVI. Zasady postępowania pracowników na wypadek powstania pożaru

1. Zasady postępowania:

System sygnalizacji pożarowej zapewnia dwustopniową organizację alarmowania:

- a) Alarm I stopnia (wstępny, wewnętrzny) wywołany przez czujkę automatyczną, przeznaczony wyłącznie dla obsługi, sygnalizowany jest wewnętrznym sygnalizatorem centrali SSP, którego odebranie powinno być potwierdzone przez obsługę w czasie T1 nie przekraczającym 30 sek. Nie potwierdzony alarm I stopnia przechodzi automatycznie w alarm II stopnia dla B510, B520, B530, B580.
 - Dla B540 czujki automatyczne wywołają tylko alarm I stopnia również po niepotwierdzonym alarmie I stopnia. Alarm II stopnia załączy się również po uruchomieniu ostrzegacza ROP poprzez uderzenie w szybkę a następnie wciśnięcie przycisku.
 - Dla B540 wciśnięcie przycisku ROP tylko z punktów pielęgniarskich i punktu informacyjnego (razem 7 punktów) uruchomi alarm II stopnia. W pozostałej części budynku po wciśnięciu przycisku ROP uruchomi się alarm I stopnia.
- b) Po potwierdzeniu odebrania alarmu I stopnia z Centrali Polon Alfa 6000 dla B510, B540, B530, B520 obsługa powinna dokonać rozpoznania zagrożenia w czasie T2 nie przekraczającym 4 min. Po potwierdzeniu odebrania alarmu I stopnia z Centrali Polon Alfa 6000 dla Rezonansu Magnetycznego oraz BOSCH dla B580 obsługa powinna dokonać rozpoznania zagrożenia w czasie T2 nie przekraczającym 5 min. Przed upływem czasu T2 w przypadku nie wykrycia zagrożenia alarm może być skasowany na panelu obsługi centrali. UWAGA – czas T2 powinien być możliwie najkrótszy, ale istnieje możliwość wydłużenia go do czasu niezbędnego dla skuteczności podejmowanych działań przez odpowiedzialnego za bezpieczeństwo obiektu.
- c) Po upływie czasu T2 alarm I stopnia przechodzi automatycznie w alarm II stopnia (pełny, pożarowy), podczas którego następuje automatyczne uruchomienie urządzeń przeciwpożarowych oraz przesłanie sygnału do KM PSP.

Wykaz telefonów alarmowych wewnętrznych i zewnętrznych znajduje się w Załączniku nr 1 do Ogólnej Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego.

Zastrzegamy wszelkie prawa do niniejszego dokumentu i zawartej w nim treści. Powielanie oraz udostępnianie osobom nieupoważnionym bez pisemnego zezwolenia Dyrektora lub Kierownika Działu Zarządzania Jakością jest zabronione.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 35 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

1) Każdy, kto zauważy pożar ma obowiązek:

a. Każdy kto zauważył pożar lub uzyskał informacje o pożarze (lub innym zagrożeniu) zobowiązany jest zachować spokój, nie dopuszczać do paniki i natychmiast zaalarmować:

- osoby znajdujące się w strefie zagrożenia, narażone na jego skutki,
- najbliższych współpracowników oraz przełożonych – informacja ustna „UWAGA POŻAR”,
- Państwową Straż Pożarną.

Po uzyskaniu połączenia z dyspozytorem Stanowiska Kierowania Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Toruniu, bądź operatorem numeru 112 (Centrum Powiadamiania Ratunkowego w Bydgoszczy) należy wyraźnie podać:

- gdzie powstało zdarzenie - dokładny adres, nazwę obiektu, dojazd;
- co się pali lub jakie jest inne zagrożenie;
- czy istnieje zagrożenie dla życia ludzi;
- nr telefonu, z którego się dzwoni oraz swoje imię i nazwisko.

UWAGA! Połączenie można przerwać dopiero po otrzymaniu potwierdzenia, że zgłoszenie zostało przyjęte. Odczekać chwilę przy telefonie (lub mieć go przy sobie) na ewentualne oddzwonienie przez dyspozytora.

b. Przystąpić do gaszenia pożaru przy pomocy wszelkich dostępnych środków oraz do ewakuacji pacjentów, podporządkowując się ściśle kierującemu działaniami ratowniczymi.

Właściwe i zdecydowane postępowanie w chwili zauważenia pożaru oraz szybkie i prawidłowe uruchomienie podręcznego sprzętu gaśniczego umożliwi ugazszenie pożaru w zarodku. W tym celu należy przystąpić do gaszenia pożaru za pomocą gaśnic będących na wyposażeniu obiektu. Nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem (należy stosować gaśnice proszkowe)

2) Pracownik Rejestracji SOR powiadamia:

- Straż Pożarną,
- Dyrektora lub Kierownika Zespołu Dyżurnego SOR,
- pracowników Służb Technicznych,
- Służbę Ochrony.

Istnieje możliwość alarmowania Państwowej Straży Pożarnej z każdego aparatu telefonicznego mającego wyjście na zewnątrz.

3) Pracownik Służby Ochrony jest zobowiązany:

- Otworzyć bramy wjazdowe na teren Szpitala.
- Wskazać miejsce pożaru.
- Wskazać lokalizację wyłączników przeciwpożarowych prądu, głównych zaworów gazowych oraz hydrantów.
- Utrzymywać porządek na miejscu zdarzenia do czasu przybycia Policji.

4) Obowiązek kierowania działaniami ratowniczymi:

spoczywa na kierowniku komórki organizacyjnej, na terenie, której pożar ma miejsce lub w razie nieobecności kierownika, na osobie go zastępującej.

W godz. 15:00 – 7:00 (w czasie nieobecności osób funkcyjnych - kierujących) obowiązek ten spoczywa na lekarzach dyżurnych oddziałów i Kierowniku Zespołu Dyżurnego SOR.

W przypadku obecności członka Dyrekcji na miejscu zdarzenia, przejmuje on kierowanie działaniami

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 36 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

ratowniczymi.

Po przybyciu Państwowej Straży Pożarnej kierowanie działaniami ratowniczymi przejmuje dowódca Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej.

- 5) **Wszyscy pracownicy mają obowiązek czynnego włączenia się do działań ratowniczych, a w szczególności do ewakuacji pacjentów oraz podporządkowania się poleceniom dowódcy akcji gaśniczej.**
- 6) **Przed rozpoczęciem działań ratowniczych należy:**
- Spowodować jak najszybsze wyłączenie dopływu energii elektrycznej, gazu i gazów medycznych do pomieszczeń objętych pożarem.
 - Pozamykać drzwi sal chorych, celem ochrony przed zadymieniem.
 - Przeprowadzić zgodnie z Planem Ewakuacji, ewakuację osób znajdujących się w zagrożonych pomieszczeniach.
 - Usunąć z zagrożonych pomieszczeń materiały mogące przyczynić się do rozprzestrzenienia się pożaru.
- 7) **Podczas gaszenia pożaru zawsze należy pamiętać o:**
zachowaniu bezpiecznej drogi odwrotu w przypadku, gdyby pożaru nie udało się ugasić w zarodku - zawsze należy podchodzić do ognia od strony wyjść z pomieszczenia. W przeciwnym wypadku, rozprzestrzeniający się pożar, którego nie udało się ugasić w zarodku może odciąć drogę odwrotu.

Gasząc pożar należy stosować zasadę:

Jak najwięcej środka gaśniczego w jak najkrótszym czasie.

- 8) **Środki gaśnicze należy dobierać w zależności od rodzaju pożaru, zgodnie z następującymi zasadami:**
- Woda - pożary grupy A
 - Gaśnice pianowe - pożary grupy A i B
 - Gaśnice śniegowe (CO₂) - pożary grupy B, C
 - Gaśnice proszkowe - pożary grupy A, B, C
 - Gaśnice typu F – pożary grupy F
- Wodą i gaśnicami pianowymi nie wolno gasić pożarów urządzeń elektrycznych pod napięciem. Gaśnicami śniegowymi nie wolno gasić istot żywych (np. płonącej odzieży na człowieku). Najlepszym sprzętem gaśniczym do takich pożarów jest koc gaśniczy. Gaśnicami proszkowymi i śniegowymi (CO₂) można również gasić palące się urządzenia elektryczne pod napięciem do 1000 V i z odległości minimum 1 m.
- 9) **W przypadku wystąpienia innych miejscowych zagrożeń:**
obowiązują takie same zasady powiadamiania i alarmowania oraz organizacji akcji ratowniczej jak w przypadku pożaru.

UWAGA!! Zabrania się stosowania wind do celów ewakuacji.

2. **Obowiązki osób z zewnątrz przebywających w budynku w przypadku powstania pożaru:**
- a. w razie zauważenia pożaru, którego oznakami mogą być dym, zapach spalenizny, wzrost temperatury, ogień, osoby te mają obowiązek powiadomić o tym najbliższego pracownika (głosem, telefonicznie),

Zastrzegamy wszelkie prawa do niniejszego dokumentu i zawartej w nim treści. Powielanie oraz udostępnianie osobom nieupoważnionym bez pisemnego zezwolenia Dyrektora lub Kierownika Działu Zarządzania Jakością jest zabronione.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 37 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- b. w razie pożaru osoby te wypełniają ściśle polecenia dotyczące przygotowania do ewakuacji,
- c. zachowują spokój i opuszczają obiekt oznakowanymi drogami ewakuacyjnymi lub zgodnie z kierunkiem oświetlenia ewakuacyjnego, udając się do wyjść na zewnątrz budynku,
- d. sama ewakuacja powinna przebiegać w sposób maksymalnie intensywny, zdyscyplinowany w kierunku miejsca ustalonego przez osobę do tego upoważnioną ustalonymi i oznakowanymi drogami ewakuacyjnymi.

3. Zasady współdziałania z dowódcą akcji ratowniczo – gaśniczej:

Dowódca jednostki ratowniczo – gaśniczej, która przybyła na miejsce zdarzenia obejmuje kierownictwo nad akcją. Kierujący wstępnie akcją ratowniczą zobowiązany jest udzielić dowódcy informacji dotyczących:

- źródła pożaru,
- pomieszczeń objętych pożarem,
- punktów czerpania wody (hydrantów zewnętrznych i ich lokalizacji),
- zagrożenia ludzi oraz ewentualnych dróg ewakuacji,
- miejsc najbardziej niebezpiecznych,
- podjętych działań.

Pomimo przejęcia dowodzenia akcją ratowniczo – gaśniczą przez Straż Pożarną, kierujący wstępnie akcją współpracuje nadal ściśle z dowódcą Straży w zakresie dalszej likwidacji pożaru i udziela mu potrzebnych informacji. Przybycie Straży Pożarnej nie zwalnia pracowników od udziału w zwalczaniu pożaru, chyba, że dowódca akcji uzna, że udział pracowników jest zbędny.

XVII. Organizacja i warunki ewakuacji

1. **Ewakuacja zorganizowana:**

Odbывается pod nadzorem Dyrektora lub osoby zastępującej go przy pomocy personelu, do czasu przybycia jednostek Straży Pożarnej.

Decyzję o podjęciu ewakuacji częściowej lub całkowitej podejmują ww. osoby. Po przybyciu jednostek Straży Pożarnej funkcję kierowania przejmuje odpowiedni dowódca akcji ratowniczo - gaśniczej, który może wstrzymać lub kontynuować ewakuację.

Ewakuacja, w zależności od sytuacji, może być częściowa lub całkowita, może dotyczyć tylko ludzi z części obiektu, ewentualnie wszystkich przebywających w budynku, a także wyposażenia i ważnych dokumentów.

Przemieszczenia ludzi odbywają się z rejonów zagrożonych temperaturą i dymem w rejony całkowicie bezpieczne, najlepiej na zewnątrz obiektu poprzez wyjście główne.

2. **Zakres ewakuacji – całkowita, częściowa, indywidualna:**

Zakres ewakuacji bywa bardzo różny. Często sprowadza się do wyprowadzenia czy wyniesienia osoby, kilku osób, innym zaś razem ewakuacji całego stanu osobowego pacjentów i pracowników.

Zakres ewakuacji zależy głównie od:

- lokalizacji źródła pożaru, jego zasięgu i prędkości rozprzestrzeniania się ognia,
- stopnia zagrożenia spowodowanego ogniem,
- liczby osób ewakuowanych oraz ich sprawności fizycznej i psychicznej,
- liczby znajdujących się w dyspozycji sił i środków ewakuacji.

Bardzo często ewakuację należy przeprowadzić nagle, natychmiastowo. Konieczność taka jest wynikiem bezpośredniego zagrożenia ludzi przez pożar lub szybkiego rozprzestrzeniania się dymów i gazów pożarowych.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 38 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Problem ewakuacji związany jest z: klasą odporności ogniowej elementów konstrukcyjnych budynku, sytuacją pożarową i innymi złożonymi zjawiskami w procesie trwania pożaru.

Praktycznie w przypadku zagrożenia, jakim jest pożar, powstałego w obrębie budynku, powodującego wydzielanie się dymu oraz toksycznych produktów spalania, należy niezwłocznie ewakuować osoby na zewnątrz obiektu, ponieważ największym zagrożeniem dla ludzi są właśnie toksyczne produkty spalania – nawet w niewielkich ilościach.

3. Ewakuacja całkowita:

Ten rodzaj ewakuacji zdarza się niezwykle rzadko, niemniej jednak należy się z taką ewentualnością liczyć. Nadzór nad jej przebiegiem przejmuje Dyrektor, a pod jego nieobecność osoba w danym momencie go zastępująca, aż do czasu przybycia na miejsce dowódcy akcji ratowniczo - gaśniczej. Po zakończonej ewakuacji należy sprawdzić stan osobowy pracowników, a w przypadku zaginięcia kogokolwiek natychmiast powiadomić kierującego akcją ratowniczą.

UWAGA!

Ewakuację całkowitą prowadzimy na zewnątrz obiektu na teren wyznaczony.

4. Ewakuacja częściowa:

Jest to najczęściej spotykany rodzaj ewakuacji, gdzie zagrożenie wynikające z powstałego pożaru oraz wydobywających się gorących i toksycznych produktów spalania ogranicza się do jedynie do zarzewia lokalnego, niezagrażającego pozostałej części budynku.

Wskazane jest, aby pracownik, który pierwszy spostrzeże pożar, podjął próbę jego ugaszenia podręcznym sprzętem gaśniczym, jeśli jest to niemożliwe/nieskuteczne należy się wycofać, podejmując dalej czynności związane z organizacją ewakuacji.

5. Ewakuacja indywidualna:

Każda osoba poszkodowana, zdezorientowana musi być ewakuowana, przez co najmniej jednego lub dwóch ratowników.

W warunkach silnego zadymienia może się zdarzyć, że poszkodowani zostaną odcięci, nieprzytomni gdzieś np. w obrębie pomieszczeń technicznych. Ewakuacja takich osób bez zabezpieczenia indywidualnego (przede wszystkim drogi oddechowe) odbywa się na zasadzie dobrowolnego zgłoszenia się personelu - ratowników, ponieważ w przypadku braku ochrony osobistej bardzo łatwo ratownik może stać się osobą poszkodowaną.

Ewakuacja odbywa się według następujących wymogów:

- najważniejsze jest życie ludzkie i ono jest brane pod uwagę przede wszystkim; nie należy bez potrzeby narażać życia ratowników;
- powinna przebiegać w sposób maksymalnie wyselekcjonowany, zorganizowany i szybki,
- z użyciem maksymalnej ilości sił i środków (odpowiednia ilość zabezpieczonych ratowników – przede wszystkim drogi oddechowe),
- w sposób niepowodujący paniki i dezorganizacji w pozostałej, niezagrażonej części obiektu.

Sposób poruszania się w pomieszczeniach zadymionych w wyniku pożaru jest identyczny dla ratownika

i osoby ratowanej i polega na:

- poruszaniu się poprzez pełzanie lub chodzenie na kolanach, trzymając głowę jak najniżej,
- przemieszczaniu się przy ścianach,
- w przypadku otwierania drzwi do pomieszczeń objętych pożarem należy schować się za ścianą lub za drzwiami, stając przy ścianie,
- staramy się nawiązać kontakt głosowy z ratownikiem, osobą asekurującą i ratowanym.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 39 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Budynek nie posiada na wyposażeniu sprzętu służącego do ewakuacji poszkodowanych, którzy utracili zdolność samodzielnego poruszania się, w związku z tym do ewakuacji stosujemy techniki zastępcze - ręce i barki ratowników. Mogą zdarzyć się osoby poszkodowane, które będą stanowiły główny problem działań ewakuacyjnych. Tej grupie osób udziela się pomocy przez jedną lub dwie osoby ratujące, stosując metodę:

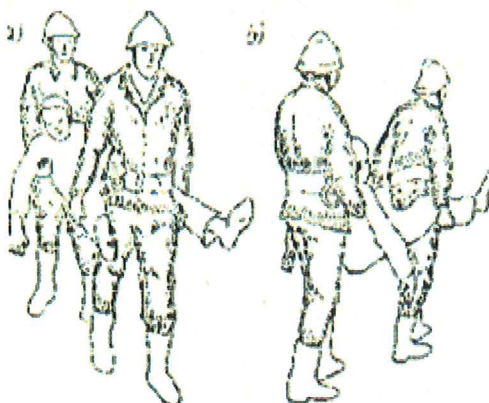
- podtrzymywania pod rękę, wyprowadzanie osoby przez inną osobę (rys.1),
- podtrzymywania za szyję i głowę osoby towarzyszącej,
- podtrzymywania pod ramiona osobę towarzyszącą i inne metody.

Rys. 1. Wyprowadzanie osoby przez inną osobę.

W tej grupie występuje duża dowolność wyprowadzania. Oto przykłady:

- Przenoszenie osoby chwytem „kończynowym” (rys. 2).
W ten sposób ewakuujemy osobę ogólnie osłabioną, o utrudnionej sprawności ruchowej. Przenoszenie polega na tym, że jedna osoba chwyta poszkodowanego pod pachy, głowę opierając o przednią część tułowia, natomiast druga osoba chwyta za kończyny dolne w okolicy kolan. Kończyny poszkodowanego są rozchylone i znajdują się na wysokości bioder drugiego ratownika. Ratownicy wynoszą osobę nogami skierowanymi do przodu.

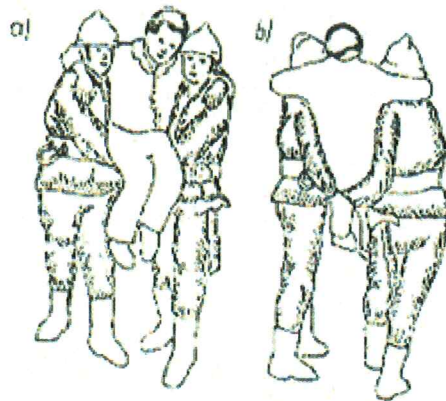

Rys. 2. Przenoszenie osoby przez dwóch ratowników chwytem kończynowym:

- a) widok z przodu,
- b) widok z tyłu.

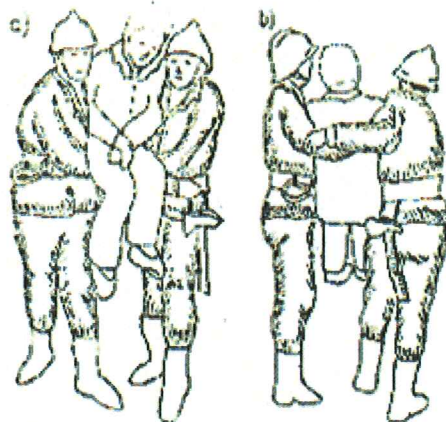
	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 40 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- Przenoszenie osoby przez ratowników metodą „stołeczka ręcznego” (rys. 3)
Metodę tę można stosować dla przenoszenia poszkodowanych, którzy nie mogą samodzielnie poruszać się na nogach, ale mają zdrowe kończyny górne. Przenoszenie polega na tym, że dwóch ratowników stosuje odpowiednie splecenie rąk, tworząc stółek, na którym siada osoba i obejmuje rękami za szyję ratowników. Ratownicy są lekko zwrócenii do siebie i wynoszą poszkodowanego, stawiając ukośnie stopy nóg w kierunku ruchu.

Rys. 3. Przenoszenie osoby przez dwóch ratowników metodą „stołeczka ręcznego”,
a) widok z przodu,
b) widok z tyłu.

- Przenoszenie osoby przez ratowników chwytem „huśtawkowym” (rys. 4).
Metodę tą stosuje się w przypadku, gdy poszkodowani nie mogą poruszać się o własnych siłach na nogach i mają ograniczone możliwości ruchowe kończyn górnych (np. osoba ma obrażenia rąk i nie może trzymać za szyję ratowników). Przenoszenie polega na tym, że ratownicy stojąc frontem w kierunku ruchu chwytają się za ręce, na które siada poszkodowany. Ratownicy drugą parą rąk (wewnętrzna) wykonują wzajemny chwyt na wysokości łokci, o które opiera się plecami przenoszony.

Rys. 4. Przenoszenie osoby przez dwóch ratowników chwytem „huśtawkowym”
a) widok z przodu,
b) widok z tyłu.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 42 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- Wyprowadzanie osoby przez dwóch ratowników (rys. 7).
Metoda polega na tym, że poszkodowany obejmuje swoimi kończynami górnymi szyje ratowników. Ratownicy z kolei ręce ewakuowanego przytrzymują za nadgarstki, rękami (wewnętrzными w stosunku do osoby) podtrzymują ciało ewakuowanego w okolicy pasa. Poszkodowany może nawet cały swój ciężar przenieść na ratowników.

Rys. 7. Wyprowadzanie osoby przez dwóch ratowników,
a) widok z przodu,
b) widok z tyłu.

6. Etapy postępowania w czasie pożaru i prowadzenie ewakuacji oraz wykonywanie czynności:

- 1) Zaistnienie pożaru w budynku:
 - powiadomić Dyrektora szpitala,
 - ogłosić alarm pożarowy w budynku (telefonicznie, krzykiem itp.).
- 2) Wezwać Straż Pożarną:
 - zawiadomić telefonicznie Straż Pożarną,
 - wyczekać na Straż Pożarną przed obiektem i skierować ją na miejsce pożaru.
- 3) Powiadomić i wezwać pracowników w celu przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia oraz przystąpienia do gaszenia pożaru przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego.
- 4) W zależności od rozwoju pożaru i jego rozprzestrzeniania się należy zarządzić ewakuację i nadzorować jej przebieg:
 - wskazać drogi i kierunki ewakuacji oraz miejsce zbiórki,
 - skontrolować czy wszyscy pracownicy (nie biorący udziału w akcji ratowniczo - gaśniczej) i osoby postronne opuściły budynek,
 - pozamykać drzwi prowadzące z biur na korytarz,
 - udzielić potrzebującym pomocy medycznej.
- 5) Rozpocząć gaszenie pożaru przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego.
- 6) Wyłączyć w budynku energię elektryczną:
 - w razie konieczności wyłączenia dopływu prądu do budynku należy wyłączyć energię elektryczną za pomocą głównego wyłącznika prądu znajdującego się w centrali budynku.
- 7) Udzielić informacji i pomocy jednostkom Straży Pożarnej.

7. Zasady postępowania na wypadek powstania pożaru:

- Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczo – gaśniczej powinna pamiętać, że:
- w pierwszej kolejności należy przeprowadzić ratowanie zagrożonego życia ludzkiego,

Zastrzegamy wszelkie prawa do niniejszego dokumentu i zawartej w nim treści. Powielanie oraz udostępnianie osobom nieupoważnionym bez pisemnego zezwolenia Dyrektora lub Kierownika Działu Zarządzania Jakością jest zabronione.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 43 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- wyłączyć dopływ prądu elektrycznego do pomieszczeń objętych pożarem; nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem (należy stosować gaśnice proszkowe),
- usunąć z zasięgu ognia wszystkie materiały palne, a w szczególności naczynia z płynami łatwopalnymi, cenne mienie oraz ważne dokumenty,
- nie otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi, okien do pomieszczeń, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się ognia,
- należy w miarę możliwości przewidywać rozwój pożaru,
- szybkie i prawidłowe użycie podręcznego sprzętu gaśniczego umożliwia ugaszenie pożaru w zarodku.

8. Zasady postępowania pracowników oraz osób postronnych przebywających w budynku:

Ogólne wytyczne postępowania pracowników budynku do czasu przybycia jednostek ratowniczych Państwowej Straży Pożarnej:

- 1) Ewakuować w pierwszej kolejności osoby z pomieszczenia (pomieszczeń), w których powstał pożar.
- 2) Ewakuować osoby znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach.
- 3) Określić drogi, którymi będzie prowadzona ewakuacja, żeby nie było kolizji między osobami prowadzącymi akcję gaśniczą a strumieniem ewakuowanych ludzi.
- 4) Poinstruować osoby wyznaczone do udziału w akcji ewakuacyjnej w zakresie znajomości obowiązków i zasad w prowadzeniu ewakuacji.
- 5) Podczas ewakuacji zachować spokój i przeciwdziałać panice.
- 6) Przystąpić do opanowania gaszenia pożaru w zarodku przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego.
- 7) Wyłączyć dopływ energii elektrycznej do pomieszczeń objętych pożarem.
- 8) Udzielić dowódcemu akcją ratowniczą wszelkich informacji i wyjaśnień mogących się przyczynić do szybszej i właściwie prowadzonej akcji ratowniczo – gaśniczej.
- 9) Bezwzględnie wykonywać przydzielone zadania oraz zapobiegać każdemu odruchowi powstawania paniki.

9. Zasady współpracowania z kierującym działaniami ratowniczo – gaśniczymi:

Dowódca jednostki ratowniczo – gaśniczej, która przybyła na miejsce zdarzenia obejmuje kierownictwo akcją. Kierujący wstępnie akcją ratowniczą zobowiązany jest udzielić dowódcy informacji dotyczących:

- źródła pożaru,
- pomieszczeń objętych pożarem,
- punktów czerpania wody (hydrantów zewnętrznych i ich lokalizacji, rozmieszczenia sprzętu gaśniczego),
- zagrożenia ludzi oraz ewentualnych dróg ewakuacji,
- podjętych działań.

Mimo przejęcia akcji ratowniczo – gaśniczej przez Straż Pożarną, kierujący wstępnie akcją współpracuje nadal ściśle z dowódcą Straży w zakresie dalszej likwidacji pożaru i udziela mu potrzebnych informacji.

Przybycie Straży Pożarnej nie zwalnia pracowników obiektu od udziału w zwalczaniu pożaru, chyba, że dowódca akcji uzna, że udział pracowników jest zbędny.

Zaleca się okresowe ćwiczenia poprzez ogłoszenie alarmu i przeprowadzenie zorganizowanej ewakuacji pracowników i interesantów przebywających w budynkach. Nabyte w trakcie ćwiczeń

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 44 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

doświadczenie pozwoli na wypracowanie optymalnych rozwiązań, co może zaowocować uniknięciem tragedii w przypadku ewentualnego powstania pożaru.

XVIII. Organizacja i zasady zaznajamiania pracowników budynku z przepisami przeciwpożarowymi

1. Udział w szkoleniu w zakresie ochrony przeciwpożarowej jest obowiązkiem wszystkich pracowników i użytkowników omawianych w opracowaniu. Ustala się następujące rodzaje szkolenia w zakresie ochrony przeciwpożarowej:
 - wstępne instruktażowe przeszkolenie pracowników nowoprzyjętych,
 - szkolenie podstawowe.
2. Wstępne przeszkolenie pracowników nowo przyjętych polega na zapoznaniu ich z postanowieniami instrukcji bezpieczeństwa pożarowego oraz:
 - z rozmieszczeniem i obsługą podręcznego sprzętu gaśniczego,
 - zasadami alarmowania straży pożarnej na wypadek pożaru,
 - lokalizacją urządzeń przeciwpożarowych.
3. Szkolenie wstępne realizuje specjalista prowadzący sprawy ochrony przeciwpożarowej, przyjmując oświadczenie od pracownika zgodnie ze wzorem określonym w zał. 2. Dopuszczenie pracownika do wykonywania czynności bez odpowiedniego szkolenia wstępnego jest niedozwolone.
4. Szkolenie podstawowe w zakresie ochrony przeciwpożarowej należy prowadzić w możliwie jak najkrótszym czasie po zatrudnieniu pracownika. Szkolenie mogą prowadzić: oficerowie, aspiranci i podoficerowie PSP oraz pracownik ds. ochrony przeciwpożarowej posiadający specjalistyczne przeszkolenie ukończone w szkołach i ośrodkach Państwowej Straży Pożarnej.
5. Szkolenie podstawowe pracowników przeprowadza się jednorazowo, a ponawia, jeżeli:
 - wprowadzono nowe urządzenia techniczne stwarzające szczególne zagrożenie pożarowe lub wybuchowe,
 - wprowadzono istotne zmiany w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektu, zmiany funkcji obiektu, warunki ewakuacji itp.,
 - stwierdzono podczas kontroli u pracowników nieznaną podstawowych przepisów przeciwpożarowych.
6. Szkolenie podstawowe należy prowadzić według tematyki obejmującej:
 - zagrożenie pożarowe występujące w budynku i pomieszczeniach zajmowanych przez wszystkich użytkowników budynku oraz przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów,
 - zadania i obowiązki pracowników w przypadku powstania pożaru oraz organizacja i warunki ewakuacji,
 - zadania i obowiązki pracowników w zakresie zapobiegania pożarom,
 - podręczny sprzęt gaśniczy, urządzenia przeciwpożarowe i środki gaśnicze – rodzaje, miejsce rozmieszczenia oraz sposoby użycia w przypadku powstania pożaru.
7. Słuchacze szkolenia podstawowego otrzymują zaświadczenia o ukończeniu szkolenia.
8. Zaświadczenie, o których mowa w pkt. 7 przechowuje się w aktach osobowych pracownika.
9. Program szkolenia podstawowego – 3 godziny.

1.	<i>Zagrożenia pożarowe występujące w obiekcie przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożaru</i>	0,5 h
2.	<i>Zadania i obowiązki pracowników w zakresie zapobiegania pożarom</i>	0,5 h
3.	<i>Zadania i obowiązki pracowników w wypadku powstania pożaru</i>	0,5 h
4.	<i>Ewakuacja ludzi i mienia, drogi i środki ewakuacji</i>	0,5 h
5.	<i>Podręczny sprzęt gaśniczy i urządzenia przeciwpożarowe</i>	0,5 h
6.	<i>Znajomość praktycznego użycia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych</i>	0,5 h

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 45 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

XIX. Odpowiedzialność służbowa i karna za nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych

Za nieprzestrzeganie przepisów ppoż. każdy z pracowników szpitala może być pociągnięty do odpowiedzialności:

1. W oparciu o art. 108 §1 Kodeksu pracy:
 - karę upomnienia,
 - karę nagany,
 - karę pieniężną.
2. Funkcjonariusze PSP w przypadku stwierdzenia wykroczenia przeciwko przepisom ppoż. mogą zastosować mandat karny lub skierować wniosek do Sądu Grodzkiego w oparciu o artykuł 82 kw.
3. Kary za spowodowanie pożaru ujęte w Kodeksie karnym (Dz. U. Nr 88, poz. 533 ze zm.), art., 163 · 1. Kto sprowadza zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu, albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać 1) pożaru, 2) eksplozji materiałów wybuchowych lub łatwo palnych albo innego gwałtownego wyzwolenia energii, rozprzestrzeniania się substancji trujących, duszących lub parzących, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10, § 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie podlega karze pozbawienia wolności od trzech miesięcy do lat 5. § 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12. § 4. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 2 jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Art., 164 · § 1. Kto sprowadza bezpośrednie niebezpieczeństwo zdarzenia określonego w art. 163 § 1 podlega karze pozbawienia wolności do 6 miesięcy do lat 8. § 2. Jeżeli sprawca działa nie umyślnie podlega karze pozbawienia wolności do lat trzech. Art., 168. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 163 § 1 podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Art. 169 § 1. Nie podlega karze za przestępstwo określone w art. 164 sprawca, który dobrowolnie uchylił grożące niebezpieczeństwo. § 2. Wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 163 § 1 lub 2 sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, jeżeli sprawca dobrowolnie uchylił niebezpieczeństwo grożące życiu lub zdrowiu wielu ludzi.

XX. Sposób poddawania przeglądowi technicznemu i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych, gaśnic oraz instalacji technicznych

W myśl art. 4 Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1372 ze zm.), Dyrektor budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową jest obowiązany:

- przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- wyposażyć budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- zapewnić konserwacje oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie.

Wszelkie czynności związane ze zmianą konfiguracji, demontażem czy montażem urządzeń, prace serwisowe mogą być wykonywane tylko i wyłącznie przez wykwalifikowane osoby posiadające odpowiednie świadectwo wydane przez producenta i uprawnienia do wykonywania prac serwisowych urządzeń pracujących przy napięciu do 1KV.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 46 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Czynności przed przystąpieniem do konserwacji systemu DSO

1. Procedury wstępne przed przystąpieniem do testowania systemu.

- Ustalić z administratorem obiektu termin przeprowadzenia konserwacji instalacji DSO,
- Poinformować administratora obiektu o:
 - czynnościach i zakresie przeprowadzanych prac,
 - niedogodności dla użytkowników obiektu mogące wystąpić w trakcie przeglądu DSO.

2. Procedury w trakcie przystąpienia do testowania systemu.

- powiadomić administratora obiektu o przystąpieniu do testowania systemu DSO,
- powiadomić administratora i obsługę (np. ochronę) obiektu o możliwości występowania komunikatów alarmowych i ostrzegawczych, niedogodnościach wynikających z testowania systemu,
- powiadomić centrum monitoringu CSP o możliwości występowania zdalnej transmisji sygnałów alarmowych lub uszkodzeń.

Przeglądy codzienne

Korzystanie z systemu sprawia, że wszelkie nieprawidłowości zwykle są zauważane przez obsługę. Obsługa systemu DSO powinna zgłaszać zauważone problemy dotyczące systemu (np. mały poziom ciśnienia akustycznego, uszkodzone głośniki, zniekształcenia) „osobie odpowiedzialnej”. Wszelkie uwagi należy zapisywać na bieżąco w rejestrze usterek.

Przeglądy raz na kwartał

Czynności.

- 1) Przeprowadź wywiad z użytkownikami systemu DSO odnośnie uwag do pracy systemu na obiekcie.
- 2) Sprawdź zapisy w książce eksploatacji, przeglądów, napraw i kontroli systemu.
- 3) Przejrzyj i zapoznaj się z dokumentacją systemu DSO.
- 4) Przejrzyj stan elementów w szafie RACK systemu (zwróć uwagę na temperaturę, korozję, wilgotność, czystość itp.).
- 5) Sprawdź stan złączy, zamocowań i połączeń kablowych między poszczególnymi urządzeniami DSO.
- 6) Sprawdź, czy nie ma widocznych uszkodzeń urządzeń w szafie RACK.
- 7) Sprawdź, czy działają wszystkie lampki, diody, wskaźniki.
- 8) Wykonaj test akumulatorów. Naciśnij przycisk „stanu baterii” i sprawdź czy wskaźnik prawidłowo zaświeci w kolorze zielonym.
- 9) Sprawdź, stan bezpieczników sieciowych i bateryjnych.
- 10) Sprawdź, stan złączy i przyłączenia uziemienia ochronnego.
- 11) Sprawdź, akumulatory pod względem korozji i wentylacji.
- 12) Sprawdź, prawidłowe działanie ładowarki akumulatorów.
- 13) Odłącz zasilanie podstawowe i sprawdź poprawną pracę systemu na zasilaniu bateryjnym
 - sprawdź czy system realizuje poprawnie wszystkie funkcje związane z nadawaniem komunikatów alarmowych odtwarzanych z pamięci,
 - sprawdź, czy przez mikrofon strażaka można nadawać komunikaty głosowe do poszczególnych stref,
 - sprawdź, czy system wyłączył oboczne komercyjne źródła dźwięku podłączone do szafy DSO - które nie biorą bezpośredniego udziału w akcji alarmowania,
 - sprawdź, czy system sygnalizuje awarię zasilania podstawowego,
- 14) Sprawdź, czy informacja o awarii DSO przekazywana jest do centralki SSP i czy te połączenie jest parametrycznie nadzorowane przez centralkę SSP.
- 15) Sprawdź, czy algorytm sterowania komunikatami alarmowymi DSO przez centralkę SAP jest realizowany zgodnie z przyjętym scenariuszem pożarowym dla budynku,

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 47 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- 16) Sprawdź, czy brak zasilania na module ABT-V200 SAP powoduje zmianę stanu na przekaźniku odpowiadającym za przesłanie informacji o awarii DSO do centralki SSP.
- 17) Sprawdź, czy komunikat słowny nadawany do deklarowanej na mikrofonie strażaka strefy nagłośnienia rzeczywiście jest słyszalny w danej strefie nagłośnienia (należy przetestować dla wszystkich stref nagłośnienia).
- 18) Sprawdź, czy na mikrofonie strażaka właściwie działa przełącznik „CPU OFF” –przełącznik funkcji omijania obwodu procesora.
- 19) Odtwórz komunikaty alarmowe nagrane na karcie pamięci w wybranej strefie nagłośnienia celem potwierdzenia, jakości i zrozumienia odtwarzanego komunikatu (należy sprawdzić wszystkie komunikaty nagrane w pamięci).
- 20) Sprawdź, czy połączenia pomiędzy SSP a DSO są nadzorowane.
- 21) Sprawdź, czy w momencie przejścia alarmu system DSO przerywa realizację jakichkolwiek funkcji niezwiązanych z ostrzeganiem.
- 22) Sprawdź, czy w momencie przejścia alarmu system DSO odłącza systemy oboczne.
- 23) Sprawdź, czy po włączeniu podstawowego lub awaryjnego (rezerwowego) źródła zasilania system jest zdolny do rozgłaszania w ciągu max 10s?
- 24) Sprawdź, czy system jest zdolny do nadawania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów słownych do jednego lub kilku obszarów jednocześnie, zgodnie z przyjętym sposobem alarmowania?
- 25) Sprawdź, czy uszkodzenie pojedynczego wzmacniacza powoduje przełączenie na wzmacniacz rezerwowo i czy w strefie zasilanej z wzmacniacza rezerwowego słychać nadawany komunikat?
- 26) Sprawdź, czy system poprawnie wykrywa i sygnalizuje wystąpienie awarii linii głośnikowej (zwarcie, rozwarcie, doziemienie linii głośnikowej).
- 27) Sprawdź, czy sygnalizacja uszkodzeń w systemie następuje w czasie nie dłuższym niż 100s?
- 28) Raz na kwartał należy sprawdzić i potwierdzić prawidłowe działanie głośników na obszarze 25% powierzchni obiektu (w ciągu roku należy sprawdzić 100%), Próbę należy przeprowadzić poprzez wyemitowanie przez testowane linie głośnikowe dowolnego sygnału (np. muzyki z CD, przy użyciu mikrofonu lub nagranych wcześniej komunikatu lub dźwięku testowego) oraz sprawdzenie czy wszystkie głośniki na danej linii poprawnie emitują sygnał testowy. Podczas powyższego testu należy sprawdzić, czy nie nastąpiły zmiany w aranżacji wymagające zmian w rozmieszczeniu głośników lub zmiany ich ilości oraz poprawności eksploatacji elementów systemu (ewentualne zabrudzenia, zamalowania lub uszkodzenia mechaniczne głośników)
- 29) Sprawdź, czy sygnalizacja nadawania różnych komunikatów do stref nagłośnienia jest prawidłowo sygnalizowana na mikrofonie strażaka.
- 30) Sprawdź, stan wentylatorów.
- 31) Sprawdź, stan napięć zasilających na wszystkich wejściach i wyjściach jednostki zarządzającej zasilaniem.
- 32) Odłącz zasilanie rezerwowe. Zmierz i zanotuj napięcie na zaciskach od strony baterii i od strony ładowarki.
- 33) Sprawdź, poprawne działanie wskaźników kart kontroli linii głośnikowych.

Czynności z wykorzystaniem oprogramowania komputerowego

- 1) Za pomocą oprogramowania komputerowego sprawdzić:
 - a. historię zdarzeń,
 - b. czas zegara systemowego,
- 2) Za pomocą oprogramowania diagnostycznego sprawdzić:
 - a. mikrofony,
 - b. układ zasilania,
 - c. jednostka zarządzająca systemem „Menadżer Systemu”,
 - d. płyty zapowiedzi głosowej PZG,

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 48 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

- e. jednostki kontroli linii głośnikowych,
- f. magistrala systemowa,
- g. magistrala audio,
- h. obwody kontroli linii głośnikowych,
- i. obwody kontroli wzmacniacza audio,
- j. wzmacniacze audio.

Przegląd roczny

Obowiązują wszystkie czynności serwisowe jak dla przeglądu kwartalnego. Dodatkowo:

- 1) Przeprowadź wybiórczo w wybranych reprezentatywnych miejscach budynku testów poziomu ciśnienia akustycznego SPL celem weryfikacji, czy nie nastąpiły zmiany powodujące spadek powyższych parametrów poniżej wymaganych przez normę PN-EN 60849 wartości.
- 2) Sprawdź czy impedancja poszczególnych linii głośnikowych jest zgodna z danymi zawartymi w projekcie.
- 3) Sprawdź algorytm scenariusza nadawania komunikatów alarmowych przez system DSO poprzez wyzwalanie sterowań w centralce SSP wskutek pobudzenia czujek pożarowych z poszczególnych stref na obiekcie.
- 4) Wyczyść, odkurz:
 - i. szafę RACK,
 - ii. urządzenia systemu w szafie RACK (także poprzez zdjęcie obudów urządzeń i odkurzenie wewnętrznych układów elektronicznych),
 - iii. mikrofony,
- 5) Pomierz pojemność akumulatorów, jeżeli pojemność akumulatorów spadła poniżej 80% pojemności projektowanej dla systemu należy je bezwzględnie wymienić na nowe. Okresy przeglądów nie mogą być inne niż zalecane przez Producenta. Raport z przeprowadzonych poszczególnych testów systemu należy zapisać w książce eksploatacji, przeglądów, napraw i kontroli systemu. Ponadto należy każdorazowo sporządzić protokół z wykonanej konserwacji.

Przegląd techniczny i czynności konserwacyjne systemu sygnalizacji pożaru zgodny z PKN-CEN/TS 54-14:2016. Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 14. Wytyczne planowania, projektowania, instalowania, odbioru, eksploatacji i konserwacji.

Obsługa codzienna

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby codziennie było sprawdzone:

- 1) czy każda centrala, tablica i panel wskazują stan dozoru lub, czy każde odchylenie od stanu dozoru jest odnotowane w książce pracy i, czy we właściwy sposób została zawiadomiona firma prowadząca konserwację;
- 2) czy przy każdym alarmie zarejestrowanym od poprzedniego dnia podjęto odpowiednie działania;
- 3) czy, jeżeli instalacja była wyłączona, sprawdzana lub wyciszona, to została przywrócona do stanu dozoru.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce pracy i możliwie szybko usunięta.

Obsługa miesięczna

Co najmniej raz w miesiącu użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby:

- 1) zapasy papieru, tuszu lub taśmy dla każdej drukarki były wystarczające;
 - 2) przeprowadzono test wskaźników, a każdy fakt niesprawności jakiegoś wskaźnika został odnotowany.
- Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce pracy i możliwie szybko usunięta.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 49 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Obsługa kwartalna

Co najmniej jeden raz na każde trzy miesiące użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby specjalista:

- 1) sprawdził wszystkie zapisy w książce pracy i podjął niezbędne działania, aby doprowadzić do prawidłowej pracy instalacji;
- 2) spowodował zadziaływanie, co najmniej jednej czujki lub ręcznego ostrzegacza pożarowego w każdej strefie w celu sprawdzenia, czy centrala sygnalizacji pożarowej prawidłowo odbiera i wyświetla określone sygnały, emituje alarm akustyczny oraz uruchamia wszystkie inne urządzenia ostrzegawcze i pomocnicze;
- 3) sprawdził, czy monitoring uszkodzeń centrali sygnalizacji pożarowej funkcjonuje prawidłowo;
- 4) sprawdził zdolność centrali sygnalizacji pożarowej do uaktywnienia wszystkich urządzeń współpracujących z instalacją;
- 5) przeprowadził wszystkie inne kontrole i próby określone przez wykonawcę, dostawcę lub producenta;
- 6) dokonał rozpoznania, czy w budynku nastąpiły jakieś zmiany budowlane lub w jego przeznaczeniu, które mogły wpłynąć na rozmieszczenie czujek i ręcznych ostrzegaczy pożarowych oraz sygnalizatorów akustycznych i – jeżeli tak – dokonał stosownych oględzin.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce pracy i możliwie szybko usunięta.

Obsługa roczna

Co najmniej jeden raz w roku, użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby specjalista:

- 1) przeprowadził próby zalecane dla obsługi codziennej, miesięcznej i kwartalnej;
 - 2) sprawdził każdą czujkę na poprawność działania zgodnie z zaleceniami producenta;
- UWAGA:, Chociaż każda czujka powinna być sprawdzona raz w roku, dopuszcza się sprawdzanie kolejnych 25 % czujek przy kolejnej kontroli kwartalnej.
- 3) sprawdził zdolność centrali sygnalizacji pożarowej do uaktywniania wszystkich funkcji pomocniczych;
 - 4) sprawdził wzrokowo, czy wszystkie połączenia kablowe i sprzęt są sprawne, nieuszkodzone i odpowiednio zabezpieczone;
 - 5) dokonał oględzin, w celu ustalenia, czy w budynku nastąpiły jakieś zmiany budowlane lub w jego przeznaczeniu, które mogły wpłynąć na rozmieszczenie czujek i ręcznych ostrzegaczy pożarowych oraz sygnalizatorów akustycznych. Oględziny powinny także potwierdzić, czy pod każdą czujką jest utrzymana wolna przestrzeń, co najmniej 0,5 m we wszystkich kierunkach i, czy wszystkie ręczne ostrzegacze pożarowe są dostępne, i widoczne.
 - 6) sprawdził i przeprowadził próby wszystkich baterii akumulatorów.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce pracy i możliwie szybko usunięta.

GAŚNICE, WEWNĘTRZNA SIĘĆ HYDRANTOWA

**Przegląd techniczny i czynności konserwacyjne podręcznego
sprzętu gaśniczego zakres czynności zgodnie z PN-EN-3-7: 2008 Gaśnice
przenośne: Część 7 charakterystyki, wymagania eksploatacyjne i metody badań**

1. Kontrolę wykonywaną przez użytkownika lub jego przedstawiciela - zaleca się wykonywanie regularnej kontroli wzrokowej, która powinna stwierdzić czy gaśnica:
 - znajduje się w miejscu do tego przeznaczonym,
 - jest nie zastawiona i ma czytelną instrukcję obsługi,
 - nie jest w sposób widoczny uszkodzona,
 - ma plomby i wskaźniki nieuszkodzone,
 - jest oznakowana zgodnie z normą,
 - stabilnie umieszczona jest na wieszaku,

Zastrzegamy wszelkie prawa do niniejszego dokumentu i zawartej w nim treści. Powielanie oraz udostępnianie osobom nieupoważnionym bez pisemnego zezwolenia Dyrektora lub Kierownika Działu Zarządzania Jakością jest zabronione.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 50 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

2. Przegląd techniczny wykonany przez autoryzowany zakład, czyli czynności służące utrzymaniu urządzenia w dobrym stanie technicznym, a w szczególności należy sprawdzić:
 - ogólny stan techniczny gaśnicy,
 - ciężar lub objętość środka gaśniczego,
 - terminy przypadających kontroli zbiorników ciśnieniowych,
 - stan węży i zabezpieczeń,
 - parametry fizyczne i chemiczne środka gaśniczego,
 - elementy z tworzywa sztucznego, czy nie są uszkodzone,
 - drożność wylotu i prądownicy,
 - powłokę malarską,
 - czytelność, kompletność i prawidłowość napisów,
 - uchwyt gaśnicy - czy nie jest uszkodzony i dobrze przytwierdzony.
3. Usterki stwierdzone podczas konserwacji należy usunąć, a uszkodzone elementy wymienić na takie same, jakie były w dokumentacji świadectwa CNBOP. Jeśli gaśnica jest sprawna dokonać odpowiednich oznaczeń na etykiecie kontrolnej.
4. Etykieta kontrolną sprzętu gaśniczego, która powinna być umieszczona na gaśnicy tak by nie zakrywała żadnych napisów producenta i zawierać następujące informacje:
 - rodzaj konserwacji (przegląd, konserwacja, remont),
 - nazwa i adres jednostki konserwującej,
 - znak bezspornie identyfikujący osobę wykonującą usługę,
 - data (rok, miesiąc) konserwacji,
 - data następnego przeglądu,
5. Naprawę - wykonuje się wtedy, gdy zasadnicze elementy gaśnicy takie jak, prądownica, głowica, zawory uległy zniszczeniu.
6. Ładowanie - wykonuje się wtedy, gdy gaśnica została użyta oraz w przypadku, gdy upłynął okres gwarancji środka gaśniczego lub badań ciśnieniowych zbiornika.
7. Gaśnica musi być napełniona po każdym użyciu (także przy częściowym opróżnieniu).
8. Producenci gaśnic wymagają, aby przeglądy techniczne i remonty wykonywane były przez zakłady posiadające ich autoryzację.
9. Przegląd podręcznego sprzętu gaśniczego należy prowadzić raz w roku. Czynności warsztatowe oraz wymiana środka gaśniczego według wskazań producenta.

Przegląd techniczny i czynności konserwacyjne awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego zakres czynności zgodnie z PN-EN 50172: 2005 Systemy awaryjnego Oświetlenia Ewakuacyjnego.

Ponieważ istnieje możliwość uszkodzenia zasilania oświetlenia podstawowego w krótkim czasie po testowaniu instalacji oświetlenia awaryjnego lub podczas kolejnego ładowania akumulatorów, testy, które wymagają pełnego przewidzianego dla nich czasu trwania, powinny być, o ile to możliwe, podejmowane w okresach o niskim ryzyku wystąpienia zagrożenia. Pozwoli to na bezpieczne ponowne naładowanie akumulatora. Inną możliwością jest wykonywanie do czasu ponownego naładowania akumulatorów testów krótkotrwałych. Rodzaj testu i zakres.

Test codzienny

Wskaźniki prawidłowości działania centralnego zasilania powinny być sprawdzane wzrokowo.

Inspekcja wzrokowa wskaźników ma rozpoznać stan gotowości systemu do pracy oraz rozpoznać, czy system nie wymaga przeprowadzenia testu.

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 51 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Test comiesięczny

Jeżeli stosowane są automatyczne urządzenia testujące, to wyniki krótkotrwałych testów należy rejestrować.

Zakres:

- a) Włączyć awaryjny tryb pracy każdej oprawy oświetleniowej i każdego znaku wyjścia oświetlonego wewnątrz z zasilaniem akumulatorowym, poprzez symulację uszkodzenia zasilania podstawowego na czas wystarczający do upewnienia się, że każda lampa świeci. Podczas tego okresu należy sprawdzać wszystkie oprawy oświetleniowe i znaki, aby upewnić się, czy istnieją, czy są czyste oraz, czy prawidłowo funkcjonują. Na końcu każdego testu okresowego zaleca się przywrócenie zasilania oświetlenia podstawowego i sprawdzenie każdej lampki kontrolnej lub urządzenia w celu upewnienia się, że wskazują one na przywrócenie zasilania podstawowego.

Test coroczny

Jeżeli stosowane są automatyczne urządzenia testujące, to wyniki pełnych znamionowych testów czasu trwania należy rejestrować.

Zakres:

- a) Każdą oprawę oświetleniową i znak oświetlony wewnątrz należy testować przez taki czas, jak dla testów comiesięcznych, jednakże w przypadku pełnego znamionowego czasu trwania – zgodnie z instrukcją producenta.
- b) Należy przywrócić zasilanie oświetlenia podstawowego i sprawdzić każdą lampkę kontrolną lub urządzenie w celu upewnienia się, że wskazują one na przywrócenie zasilania podstawowego. Zaleca się sprawdzenie poprawności działania układu testowania.
- c) W dzienniku należy zapisać datę testu i jego wyniki.

POZOSTAŁE BADANIA:

Obiekty budowlane na podstawie Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (t. j. Dz. U. 2019 r., poz. 1186 ze zm.) powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez Dyrektora lub zarządcę kontroli:

- 1) **okresowej, co najmniej raz w roku**, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego:
 - a) elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu,
 - b) instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska,
 - c) **instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych);**
- 2) **okresowej, co najmniej raz na 5 lat**, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego, estetyki obiektu budowlanego oraz jego otoczenia; kontrolą tą powinno być objęte również badanie **instalacji elektrycznej i piorunochronnej w zakresie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń, oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji aparatów;**
- 3) okresowej w zakresie, o którym mowa w pkt 1, co najmniej dwa razy w roku, w terminach do 31 maja oraz do 30 listopada, w przypadku budynków o powierzchni zabudowy przekraczającej 2000 m² oraz innych obiektów budowlanych o powierzchni dachu przekraczającej 1000 m²; osoba dokonująca kontroli jest obowiązana bezzwłocznie pisemnie zawiadomić właściwy organ o przeprowadzonej kontroli;

	INSTRUKCJA	IN-7.1(POŻ)-01
		Strona 52 z 52
	Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Szpital Wielospecjalistyczny	Wydanie: V
		Data wydania: 15.03.2024

Kontrolę stanu technicznego przewodów kominowych powinny przeprowadzać:

- a) osoby posiadające kwalifikacje mistrza w rzemiośle kominarskim – w odniesieniu do przewodów dymowych oraz grawitacyjnych przewodów spalinowych i wentylacyjnych,
- b) osoby posiadające uprawnienia budowlane odpowiedniej specjalności – w odniesieniu do przewodów kominowych, o których mowa w pkt. a, oraz do kominów przemysłowych; kominów wolnostojących oraz kominów lub przewodów kominowych, w których ciąg kominowy jest wymuszony pracą urządzeń mechanicznych.
- c) usuwanie zanieczyszczeń z przewodów kominowych powinno być dokonywane przez kominarza, który posiada stosowną wiedzę i praktykę niezbędną do prawidłowego wykonania tych prac.

Zakres i czasookresy badań instalacji elektrycznej (należy stosować, jako wiedzę techniczną, po wejściu w życie nowego prawa energetycznego z dniem 1 stycznia 1999 r.) określa Zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 17 lipca 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad eksploatacji sieci elektroenergetycznych (M.P. Nr 25, poz. 200).

XXI. Postanowienia końcowe dla instrukcji bezpieczeństwa pożarowego

1. Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego obowiązuje wszystkich pracowników niniejszego obiektu
2. Z treścią niniejszej instrukcji zapoznać należy wszystkich pracowników w ramach prowadzonych szkoleń z zakresu ochrony przeciwpożarowej.
3. W sprawach nieuregulowanych niniejszą instrukcją mają zastosowanie przepisy szczegółowe dotyczące ochrony przeciwpożarowej i Polskie Normy.
4. Instrukcja wchodzi w życie z dniem podpisania.

XXII. Załączniki

- Załącznik nr 1 – Wykaz telefonów alarmowych wewnętrznych i zewnętrznych
- Załącznik nr 2 – Schemat informowania w sytuacji zagrożenia pożarem
- Załącznik nr 3 – Instrukcja ewakuacyjna
- Załącznik nr 4 – Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego dla pacjentów
- Załącznik nr 5 – Instrukcja postępowania na wypadek pożaru
- Załącznik nr 6 – Zbiór schematów ewakuacyjnych
- Załącznik nr 7 – Warunki ochrony przeciwpożarowej i Schematy miejsc zbiórek do ewakuacji
- Załącznik nr 8 – Miejsca zbiórki do ewakuacji dla wszystkich budynków Szpitala Wielospecjalistycznego
- Załącznik nr 9 – Schemat Ewakuacji do budynków użyteczności publicznej

